

DEMOKRATİK SEÇİMLERE
KATILACAK OLANLARA

Samimi Bir Nasihat

— ÖMER FARUK —

Ey Kardeşim!

Rabbime (*celle celâluhû*) yemin olsun ki şu söyleyeceklerimi, yalnızca ve yalnızca senin iyiliğin için kaleme aldım!

Nice insanların, hidayet rehberi Kur'ân'ı anlamaya ve dinlerini öğrenmeye karşı ilgisiz kaldıkları, dünyevi menfaatlerini, rahatlarını, heva ve heveslerini, akıl ve mantıklarını, örf ve adetlerini çoğu zaman Allah (*celle celâluhû*) ve Rasûlü'nün (*sallallahu aleyhi ve sellem*) emirlerinin önüne geçirdikleri şu içinde yaşadığımız toplumun büyük çoğunluğunun ya dini açıdan bir sakıncası olup olmadığını akıllarından dahi geçirmeyerek ya da dinen gerekli olduğunu düşünerek işledikleri, fakat işin hakikatinde çok büyük bir cürüm olan bir eyleme dikkatini çekmek istiyorum. Ta ki Allah'ın (*celle celâluhû*) razı olmadığı, O'nu (*celle celâluhû*) kızdıran bir işi yapmaktan uzak durasın ve Allah'ın (*celle celâluhû*) azabına duçar olmasın. Eğer ki şu fani hayatından sonra başlayacak baki hayatını düşünüyor ve bu hayatını hüsrana uğratmak istemiyorsan, o halde kardeşim, Allah (*celle celâluhû*) için şu sözlerimi dikkatli bir şekilde ve sabırla en sonuna kadar oku. Belki de Allah (*celle celâluhû*) bu yazdıklarımı, kafaların karıştığı, “peki kim doğru, gerçek ehl-i sün-

net kim, kime inanacağız?” diye hayretler içine düşüldüğü şu ortamda bilmeden yanlış bir iş yapmana mani, doğru yola tabi olmana vesile kılacak. Allah (*celle celâluhû*) şöyle buyurmuştur:

الَّذِينَ يَسْتَمِعُونَ الْقَوْلَ فَيَتَّبِعُونَ أَحْسَنَهُ أُولَئِكَ الَّذِينَ
هَدَاهُمُ اللَّهُ وَأُولَئِكَ هُمْ أُولُو الْأَلْبَابِ

“Onlar ki sözü dinler ve en güzeline tabi olurlar. İşte onlar, Allahın hidayet ettiği (doğruyu gösterdiği) kimselerdir. İşte onlar olgun akıl sahipleridirler.” (Zümer sûresi 18. ayet)

Hakkında uyarıda bulunmak istediğim konuya geçmeden evvel sana birkaç ayet zikrederek çok önemli bir hususa değinmek istiyorum. Rabbimiz (*celle celâluhû*) Zümer sûresinin 65. ayetinde şöyle buyurmuştur:

وَلَقَدْ أُوحِيَ إِلَيْكَ وَإِلَى الَّذِينَ مِنْ قَبْلِكَ لَئِنْ أَشْرَكَتَ لَيَحْبَطَنَّ
عَمَلُكَ وَلَتَكُونَنَّ مِنَ الْخَاسِرِينَ

“(Rasûlüm)! Şüphesiz sana ve senden önceki (peygamber)lere şöyle vahyolunmuştur: Andolsun ki şayet şirk koşaşarsan, amelin mutlaka boşa gider ve hüsrana uğrayanlardan olursun.”

Maide sûresinin 72. ayetinde de şöyle buyurmuştur:

إِنَّهُ مَنْ يُشْرِكْ بِاللَّهِ فَقَدْ حَرَّمَ اللَّهُ عَلَيْهِ الْجَنَّةَ وَمَأْوَاهُ النَّارُ
وَمَا لِلظَّالِمِينَ مِنْ أَنْصَارٍ

“Her kim Allah’a şirk koşarsa, muhakkak Allah ona cenneti haram kılar. Artık onun yeri ateştir ve zalimler için hiçbir yardımcı yoktur.”

Nisa sûresinin 48. ayetinde ise şöyle buyurmaktadır:

إِنَّ اللَّهَ لَا يَغْفِرُ أَنْ يُشْرَكَ بِهِ وَيَغْفِرُ مَا دُونَ ذَلِكَ لِمَنْ يَشَاءُ
وَمَنْ يُشْرِكْ بِاللَّهِ فَقَدْ افْتَرَىٰ إِثْمًا عَظِيمًا

“Allah kendisine şirk koşulmasını asla bağışlamaz. Bundan başkasını (yani şirkin dışındaki günahları) ise dilediği kimse için bağışlar. Her kim Allah’a şirk koşarsa, büyük bir günah ile iftira etmiş olur.”

Bu ayetlerinde Rabbimiz (*celle celâluhû*) şirk’ten, yani kendisine ortak koşulmasından bahsediyor ve şirk’in beraberinde doğurduğu kötü sonuçları bildiriyor.

İlk ayette Allah (*celle celâluhû*), kendisine şirk koşulmasının bütün iyi amelleri boşa götüreceğini, kişiyi hüsrana uğratacağını, hatta şirk koşanlar günahsız ve birçok salih amel sahibi olan peygamberler dahi olsa, hatta ve hatta peygamberlerin en üstünü olan Muhammed (*sallallahu aleyhi ve sellem*) dahi olsa durumun böyle olduğunu vurguluyor.¹ Yani kardeşim, bir kimse düşün ki, hayatının son zamanlarına kadar Allah'a (*celle celâluhû*) şirk koşmuyor ve iyi amellerde bulunuyor. Ancak bu kimse -Allah muhafaza- daha sonra şirk koşsa ve bu hal üzere ölse, işte o zaman hem önceden hem de şirk koştığı dönem içerisinde yaptığı bütün iyi amelleri ahirette ona fayda vermeyecektir. Nitekim Allah (*celle celâluhû*) bir başka ayetinde şöyle buyurmaktadır:

وَقَدِمْنَا إِلَىٰ مَا عَمِلُوا مِنْ عَمَلٍ فَجَعَلْنَاهُ هَبَاءً مَنْثُورًا

“Onların (müşriklerin) yaptıkları her bir iyi ameli ele alırsız ve onu (iyi amelleri) saçılmış zerreler haline getiririz.”
(*Furkan sûresi 23. ayet*)

Sana ikinci olarak zikrettiğim ayette, şirk koşan kimseye cennetin haram kılınmış olduğu, yani ebediyen cehennemde kalacağı belirtiliyor.

1 Bu ayete benzeyen En'âm sûresi 88. ayete de bakabilirsin.

Üçüncü olarak zikrettiğim ayette ise Allah (*celle celâ-luhû*), şirk koşar olduğu halde ölen kimseyi asla affetmeyeceğini, ancak şirkin altında bulunan zina etmek, faiz yemek gibi bir günahı işlemiş ve bu günahtan tevbe etmeden ölmüş kimselerden ise dilediklerini affedeceğini ifade ediyor. Örneğin bir kimse Allah'a (*celle celâluhû*) şirk koşmadığı halde zina etmiş, içki içmiş, oruç tutmamış ve bu günahlarından tevbe etmemiş bir vaziyette can verse dahi, bu kimsenin bağışlanıp günahlarının cezasını çekmeme ihtimali vardır. Fakat bir kimse de düşün ki, ihtiyaç sahiplerine yardımda bulunuyor, namaz kılıyor, Rasûlullah'ın (*sallallahu aleyhi ve sellem*) birçok sünnetini yaşıyor ve ölene kadar da bu amellerini devam ettiriyor, ancak bütün bunlarla birlikte Allah'a (*celle celâluhû*) şirk koşuyor. İşte bu hal üzere ölen kimsenin bağışlanma ihtimali söz konusu değildir.

İşte kardeşim, şirk böyle bir şey, beraberinde çok tehlikeli sonuçların doğduğu bir şey! Bundan dolayıdır ki Nebi (*sallallahu aleyhi ve sellem*) şirkin en büyük günah olduğunu söylemiştir. İbn Mesud (*radiyallahu anh*) diyor ki:

سَأَلْتُ رَسُولَ اللَّهِ صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ: أَيُّ الذَّنْبِ أَكْبَرُ
عِنْدَ اللَّهِ قَالَ: أَنْ تَجْعَلَ لِلَّهِ نِدًّا وَهُوَ خَلْقَكَ

“Rasûlullah (*sallallahu aleyhi ve sellem*)’e hangi günahın Allah katında en büyük olduğunu sordum, şöyle dedi: “*Seni yarattığı halde Allah’a ortak kılmandır.*”²

Ayrıca, bütün Rasûllerin insanlara gönderilmesindeki ilk neden, onları şirkten sakındırmak, yani tevhid’e, Allah’ı (*celle celâluhû*) birlemeye çağırmaktır. Bütün Rasûllerin ortak çağrısı bu olmuştur. Allah (*celle celâluhû*) birçok ayetinde bu gerçeği vurgulamıştır. Bu ayetlerden birinde şöyle buyurmuştur:

وَلَقَدْ بَعَثْنَا فِي كُلِّ أُمَّةٍ رَسُولًا أَنِ اعْبُدُوا اللَّهَ وَاجْتَنِبُوا
الطَّاغُوتَ

“Andolsun ki biz her ümmete, Allah’a ibadet edin ve tâğut’tan (Allah’ın dışında ibadet edilenlerden) kaçının diye bir Rasûl göndermişizdir.” (*Nahl sûresi 36. ayet*)³

Peki kardeşim, zina, hırsızlık, gıybet gibi günahların tümünden daha büyük bir günah olan ve berabesinde çok tehlikeli sonuçların doğduğu şirk ne demek?

2 Buhari, Müslim.

3 Şu ayetlere de bakabilirsin: Enbiya 25, Araf 59, 65, 73 ve 85. ayetler.

Şirk: “Yalnızca Allah’a (celle celâluhû) ait olan her hangi bir özellikte -kim ve hangi şey olursa olsun- Allah’tan başkasını Allah’a ortak kılmaktır.”

Nitekim Rasûlullah (sallallahu aleyhi ve sellem) az evvel aktardığım hadisinde buna yakın bir ifadeyle şirki şöyle tarif etmişti: “Seni yarattığı halde Allah’a ortak kılmandır.”

Şirk’in tam zıddı “tevhid”dir. Yani Tevhid: “Sadece Allah’a (celle celâluhû) ait olan özelliklerde Allah’ı (celle celâluhû) birlemek, bu özelliklerin hiç birinde O’na (celle celâluhû) hiçbir kimseyi ve hiçbir şeyi ortak koşmamak” anlamına gelir. Kişinin, gereğini yapıp kendisine aykırı bir eylemde bulunmadığı takdirde kişinin İslam dairesinde kalacağı, aksi halde ise Müslüman olamayacağı “Lâ ilâhe illallah” sözü tevhid’i ifade eden bir sözdür ki, bu yüzden bu söze “kelime-i tevhid”, yani tevhid kelimesi denmektedir. Dolayısıyla Allah’a (celle celâluhû) şirk koşan bir kimse, Lâ ilâhe illallah sözünün zıttına bir iş yaptığı için ne kadar da bu sözü telaffuz etse bu ona bir fayda vermeyecek, İslam dairesi içersinde kalmasını sağlamayacaktır.

Asıl olarak sana bahsetmek istediğim konuya gelecek olursak; nasıl ki rızık veren, gaybı/geleceği bilen, her şeyi işiten, her şeyi bilen, her şeyi gören, her şeye güç yetiren, darda kalındığında kendisinden yardım istenilen (kendisine dua edilen), kendisine kurban kesilen, adak adanılan yalnızca Allah (*celle celâluhû*) ise ve bu özelliklerinden herhangi birinde Allah'tan (*celle celâluhû*) başkasını Allah'a ortak kılmak şirk olup tevhid'e aykırı ise, şunu da iyi bil ki kardeşim; insanların hayat programlarını belirleme, onların hayatlarına karışma hakkı, egemenlik, kanun koyma, hüküm belirleme yetkisi kayıtsız şartız sadece ve sadece Allah'a (*celle celâluhû*) mahsus olup bu yetkisinde O'nun hiçbir ortağı yoktur. Her kim ki bu özelliğinde Allah'tan (*celle celâluhû*) başkasını Allah'a (*celle celâluhû*) ortak kılmak, Lâ ilâhe illallah sözünü söylemesinin artık hiçbir değeri kalmaz ve bu kimse, tevhid dairesinden çıkıp şirke düşmüş olur.

Soruyorum sana kardeşim; yedi kat göğü, yedi kat yeri ve bunların içinde bulunanları yaratan, kâinatın düzenini sağlayan, geçmişte her ne olmuşsa ve gelecekte her ne olacaksa hepsini en ince ayrıntısına kadar bilen, her işinde bir hikmet olan ve kullarına zulmetmeyi kendisine haram kılan Allah (*celle celâluhû*), aynı zamanda her türlü konuda; eğitim-öğretim, sosyal, siyasal,

ekonomik, ticari vs. hayatın her alanında kayıtsız şartsız olarak insanlar için her zamanda ve her mekanda geçerli olacak kanunlar belirlemeye, insanların hayatlarına karışmaya tek hak sahibi değil midir? Bu hakikat birçok ayette vurgulanmıştır. Bunlardan sana sadece birkaçını aktarıyorum:

إِنِ الْحُكْمُ إِلَّا لِلَّهِ أَمَرَ أَلَّا تَعْبُدُوا إِلَّا إِيَّاهُ ذَلِكَ الدِّينُ الْقَيِّمُ
وَلَكِنَّ أَكْثَرَ النَّاسِ لَا يَعْلَمُونَ

“Hüküm (egemenlik yetkisi) sadece Allah'a aittir. O size, kendisinden başkasına ibadet etmemenizi emretmiştir. İşte dosdoğru din budur. Fakat insanların çoğu bilmezler.”
(Yusuf sûresi 40. ayet)

وَلَا يُشْرِكْ فِي حُكْمِهِ أَحَدًا

“O, hükmünde kimseyi ortak etmez.” (Kehf sûresi 26. ayet)

أَلَا لَهُ الْخَلْقُ وَالْأَمْرُ تَبَارَكَ اللَّهُ رَبُّ الْعَالَمِينَ

“İyi bilin ki, yaratmak da emretmek de O'nun tek elindedir.” (A'raf sûresi 54. ayet)

Yüce Rabbimiz, bu yetkinin yalnızca kendisine mahsus olmasının çok doğal bir gereği olarak insanlar arasında kendi hükümleriyle hükmedilmesini,

herhangi bir anlaşmazlık halinde kendi kanunlarına başvurulmasını istemiştir:

وَأَنِ احْكُم بَيْنَهُم بِمَا أَنْزَلَ اللَّهُ وَلَا تَتَّبِعْ أَهْوَاءَهُمْ وَاحْذَرْهُمْ
أَنْ يَفْتِنُوكَ عَنْ بَعْضِ مَا أَنْزَلَ اللَّهُ إِلَيْكَ

“Aralarında Allah’ın indirdiği ile hükmet, onların hevalarına uyma ve Allah’ın sana indirdiği hükümlerin bazısından seni saptırmalarına dikkat et.” (Maide sûresi 49. ayet)

يَا أَيُّهَا الَّذِينَ آمَنُوا أَطِيعُوا اللَّهَ وَأَطِيعُوا الرَّسُولَ وَأُولِي الْأَمْرِ
مِنْكُمْ فَإِنْ تَنَازَعْتُمْ فِي شَيْءٍ فَرُدُّوهُ إِلَى اللَّهِ وَالرَّسُولِ إِنْ كُنْتُمْ
تُؤْمِنُونَ بِاللَّهِ وَالْيَوْمِ الْآخِرِ ذَلِكَ خَيْرٌ وَأَحْسَنُ تَأْوِيلًا

“Ey iman edenler! Allah’a itaat edin, Rasûl’e itaat edin ve sizden olan ulü’l-emr’e (yöneticilere ve âlimlere) de itaat edin. Şayet herhangi bir hususta anlaşmazlığa düşerseniz -Allah’a ve ahiret gününe iman ediyorsanız- onu Allah’a ve Rasûl’e götürün (onların vereceği hükme göre halledin.)

Bu hem hayırlı, hem de netice bakımından daha güzeldir.”
(Nisa sûresi 59. ayet)

Buna karşın Allah (*celle celâluhû*), koyduğu kanunlara aykırı olan bütün kanunları cahiliye hükümleri diye nitelendirmiş ve kendi hükümleri ile değil de başkalarının koyduğu hükümlerle hükmedenlerin kâfirler, zalimler ve fasıklar olduğunu beyan etmiştir:

أَفَحُكْمَ الْجَاهِلِيَّةِ يَبْغُونَ وَمَنْ أَحْسَنُ مِنَ اللَّهِ حُكْمًا لِقَوْمٍ يُوقِنُونَ

“Onlar cahiliyye'nin hükmünü mü istiyorlar! Kesin olarak inanmış bir toplum için Allah'tan daha güzel hüküm veren kim olabilir?!” (Maide sûresi 50. ayet)

وَمَنْ لَمْ يَحْكَمْ بِمَا أَنْزَلَ اللَّهُ فَأُولَئِكَ هُمُ الْكَافِرُونَ

“Kim Allah'ın indirdiği ile hükmetmezse, işte onlar kâfirlerin ta kendileridir.” (Maide sûresi 44. ayet)

وَمَنْ لَمْ يَحْكَمْ بِمَا أَنْزَلَ اللَّهُ فَأُولَئِكَ هُمُ الظَّالِمُونَ

“Kim Allah'ın indirdiği ile hükmetmezse, işte onlar zalimlerin ta kendileridir.” (Maide sûresi 45. ayet)

وَمَنْ لَمْ يَحْكَمْ بِمَا أَنْزَلَ اللَّهُ فَأُولَئِكَ هُمُ الْفَاسِقُونَ

“Kim Allah’ın indirdiği ile hükmetmezse, işte onlar fasıkların ta kendileridir.” (Maide sûresi 47. ayet)

Ancak çok üzücüdür ki, üzerinde yaşadığımız bu topraklarda senelerden beri hakimiyetini sürdüren sistem; kayıtsız şartsız egemen olarak Allah’ı (*celle celâluhû*), O’nun kanunlarını, O’nun şeriatını değil de, milleti, halkı, insan hak ve özgürlüklerini, Allah’ın (*celle celâluhû*) şeriatının düşmanı olduğu apaçık olan ve bu düşmanlığı sebebiyle de hilafeti ilga eden Atatürk’ün ilke ve inkılaplarını esas alan bir sistemdir, yani demokrasi sistemidir; milletin kayıtsız şartsız egemenliği, milletin kendi kendini yönetmesi anlamına gelen, başka bir ifadeyle; insan hak ve özgürlüklerinin üzerinde hiçbir gücün/otoritenin olmaması, -haşa- Allah’ın (*celle celâluhû*) dahi olmaması demek olan ve yalnızca Allah’a (*celle celâluhû*) ait kayıtsız şartsız egemenlik yetkisini millete veren bir sistem olduğu için de bir “şirk” sistemi olan demokrasi sistemidir.

Dediğim gibi demokrasi, “milletin kayıtsız şartsız egemenliği” demek olduğundan, kendi çatısı altında yaşayan bütün insanlara birtakım hak ve özgürlükler

tanımıştır. Mesela demokrasinin hâkim olduğu yerlerde İslam dininden çıkılıp başka bir dine girilebilir. İslam şeriatına göre ise bir Müslümanın din değiştirme hürriyeti yoktur. Eğer dinini değiştirir de tevbe etmezse, onun cezası ölümdür. Bak peygamberimiz (*sallallahu aleyhi ve sellem*) ne buyurmuş:

مَنْ بَدَّلَ دِينَهُ فَاقْتُلُوهُ

“Her kim dinini değiştirirse onu öldürün.”⁴

Yine demokrasinin hâkim olduğu yerlerde kız çocuğun erkek çocuk ile eşit miktarda miras alma hakkı vardır. İslam şeriatı ise erkek çocuğun, kız çocuğun aldığı mirasın iki katını alma hakkına sahip olduğunu belirtmiştir. Allah (*celle celâluhû*) şöyle buyurmuştur:

يُوصِيكُمُ اللَّهُ فِي أَوْلَادِكُمْ لِلذَّكَرِ مِثْلُ مِثْلِ الْأُنثَيَيْنِ

“Allah size çocuklarımız hakkında, erkeğe kadının payının iki misli (miras vermenizi) emreder...” (*Nisa sûresi 11. ayet*)

4 Buhari, Ebu Davud, Tirmizi, Nesai, İbn Mâce, Ahmed ve başka kaynaklar.

Keza bu sistemin hüküm sürdüğü yerlerde faizli muameleye girilebilir ve bunun için de faizli bankaların açılıp işletilmesine müsaade edilir. İçki fabrikaları açılabilir, içkinin alım-satımı yapılabilir ve içilebilir, haram olduğunda hiçbir şüphe olmayan müzikler çaldırılabilir ve dinlenebilir, kanal kurarak, gazete veya dergi çıkartarak, pano reklamları yaparak, afiş asarak, interneti kullanarak, meydan konuşmaları yaparak, herkese açık sempozyumlar, konferanslar veya seminerler düzenleyerek, dernek veya vakıf kurarak, internette site açarak, kısacası alenî olarak insanlar küfre, şirke, bidat'a, haram'a, fısık'a, fucur'a davet edilebilir, namaz kılınmayabilir, zekat verilmeyebilir, oruç tutulmayabilir, zina edilebilir ve hatta resmi olarak genel evler açılabilir. Yine bir kadın istediği şekilde giyinip ve süslenip dışarıya çıkabilir, televizyonlarda, internette, dergilerde, gazetelerde, pano reklamlarında ahlaka sığmayan görseller yayınlanabilir, kadın ve erkek birbirlerini sevgili edinebilir ve aralarında gayri meşru ilişkiler kurabilirler, bir kadın gayr-i müslim olan biriyle evlenebilir⁵, yine bir kimse sütkardeşiyle evlenebilir... Yani demokrasinin hakim olduğu yerlerde çok rahatlıkla Allah'ın (*celle celâluhû*) haramları çiğnenebilir, farz kıldığı emirleri yerine getirilmeye-

5 İslam'a göre evlenemeyeceğine dair Bakara sûresi 221. ayete bak.

bilir ve kimse de bu duruma karışamaz! İnnâ lillâh ve innâ ileyhi râciûn!

Buna karşılık İslam şeriatının egemen olduğu yerlerde ise Müslüman bir kimsenin herhangi bir haramı işlemesine ve herhangi bir farzı yerine getirmemesine asla müsaade edilmez. Zira Allah (*celle celâluhû*) sınırsız bir hürriyet hakkı tanımamış, birtakım emirler ve nehiyeler belirleyerek bu emir ve nehiyelerde kendisine itaat edilmesini zorunlu kılmıştır. Bunun çok doğal bir neticesi olarak da, itaatsizlik eden bir müslüman'a müdahale edilmesini istemiştir. İslam'ın farzlarından biri olan “emr-i bi'l ma'ruf ve nehyi anil münker”in anlamı da budur zaten.

Şeriat devletinin çatısı altında cizye verme, yani senede bir defa ödenen şahsi bir vergi verme şartıyla⁶ güven içinde yaşayabilen gayri Müslimler ise, alenî olmamak şartıyla mensubu oldukları dinlerinin gereklerini rahatlıkla yerine getirebilir ve dinlerinde helal olan işleri yapabilirler. Mesela içki üreteceklerse veya domuz eti satacaklarsa, bunları ancak kendi aralarında, başkalarının gözünden uzak bir şekilde üretebilir ve satabilirler. Çünkü toplum İslam toplumdur. Dola-

6 Birazdan cizyeyi emreden ayeti zikredeceğim.

ıyla o toplumda İslam şiarlarına aykırı bir görünüm sergilemek, İslam'ın hedef ve isteğine aykırı düşer. Bu toplum madem ki İslam toplumdur, öyleyse İslam'ı izhar edecektir.

İşte kardeşim, bugün birileri tarafından demokrasinin dine aykırı bir sistem olmadığına dair dillendirilen: “*Dinde zorlama yoktur*” ayeti, hiçbir zaman Müslüman olmamış olan ve bununla birlikte cizye vermeleri şartıyla İslam devletinde yaşayan gayri Müslimlerle alakalıdır. Müslüman olan veya önceden Müslüman olup da sonradan din değiştiren veyahut hayatı boyunca küfür üzere olup da cizye ödeyerek İslam devletinde yaşamayan kâfirler ile alakalı değildir. Nitekim Allah (*celle celâluhû*) şöyle buyurmuştur:

قَاتِلُوا الَّذِينَ لَا يُؤْمِنُونَ بِاللَّهِ وَلَا بِالْيَوْمِ الْآخِرِ وَلَا يُحَرِّمُونَ
مَا حَرَّمَ اللَّهُ وَرَسُولُهُ وَلَا يَدِينُونَ دِينَ الْحَقِّ مِنَ الَّذِينَ أُوتُوا
الْكِتَابَ حَتَّى يُعْطُوا الْجِزْيَةَ عَنْ يَدٍ وَهُمْ صَاغِرُونَ

“Kendilerine kitap verilenlerden Allah'a ve ahiret gününe iman etmeyen, Allah ve Rasûlü'nün haram kıldığını haram saymayan ve hak dini kendine din edinmeyen kimselerle, küçülerek elleriyle cizye verinceye kadar savaşın.”

(*Tevbe sûresi 29. ayet*)

“Dinde zorlama yoktur” ayetini tefsir etmiş ehli sünnet âlimlerimizden hangisinin kitabına bakarsan bak, bu söylediklerime aykırı bir açıklama göremeyeceksin.

Yine kardeşim, demokrasi, Allah’ı (*celle celâluhû*) mutlak egemen olarak esas alan bir sistem olmadığı için, kıyamet gününe kadar uygulansın/tatbik edilsin diye Allah’ın (*celle celâluhû*) belirlemiş olduğu cezalara aykırı başka cezalar kanunen yürürlüğe sokulabilmiştir. Mesela, Allah’ın (*celle celâluhû*) belirlediği cezalardan biri, hırsızın elinin kesilmesidir. Rabbimiz şöyle buyuruyor:

وَالسَّارِقُ وَالسَّارِقَةُ فَاقْطَعُوا أَيْدِيَهُمَا جِزَاءً بِمَا كَسَبَا نَكَالًا
مِّنَ اللَّهِ وَاللَّهُ عَزِيزٌ حَكِيمٌ

“Hırsızlık eden erkek ve kadının, yaptıklarına karşılık bir ceza ve Allah’tan bir ibret olmak üzere ellerini kesin. Allah Azîz’dir (izzet sahibi olup, hiçbir şey onu mağlup edemez) Hakîm’dir (yaptığı her işinde bir hikmet olandır.)”
(Maide sûresi 38. ayet)

Bir başka örnek de kısas’tır. Öldürülenin velisinin istemesi durumunda İslam, haksız yere bir Müslüman’ı öldüren kişinin de öldürülmesi gerektiğini beyan etmiştir:

يَا أَيُّهَا الَّذِينَ آمَنُوا كُتِبَ عَلَيْكُمُ الْقِصَاصُ فِي الْقَتْلِ

“Ey iman edenler! Öldürülenler hakkında size kısas farz kılındı.” (Bakara sûresi 178. ayet)

Ancak bu sistemde ne el kesme cezası ne de kısas hükmü uygulanmaktadır. Ve daha bunlardan başka kanunen yürürlükte olmayan Allah'ın nice kanunları... İnnâ lillâh ve innâ ileyhi râciûn!

Sen de biliyorsun ki, millet/halk, demokrasinin kendisine verdiği kayıtsız şartsız egemenlik yetkisini seçimler neticesinde belirlemiş olduğu kişiler eliyle, yani milletvekilleri vasıtasıyla yürütür. Milletvekilleri kendilerine verilen bu yetkiyle, milleti temsilen (millet adına) her türlü konuda, “Allah bu konu hakkında ne demiş” buna bakmadan, Allah'ı (celle celâluhû) hiçe sayarak ve İslam'a temelden aykırı ilke ve inkılaplara ve insan özgürlüklerine uygun olarak kanun çıkarma hakkına sahip olurlar. Nitekim milletvekilleri, her kelimesi şirk kokan şu sözleri söyleyerek göreve başlarlar: “Devletin varlığı ve bağımsızlığını, vatanın ve milletin bölünmez bütünlüğünü, milletin kayıtsız ve şartsız egemenliğini koruyacağıma, hukukun üstünlüğüne, demokratik ve laik Cumhuriyete ve Atatürk ilke ve inkılaplarına bağlı

kalacağıma; toplumun huzur ve refahı, milli dayanışma ve adalet anlayışı içinde herkesin insan haklarından ve temel hürriyetlerden yararlanması ülküsünden ve Anayasaya sadakatten ayrılmayacağıma; büyük Türk milleti önünde namusum ve şerefim üzerine ant içerim.”

Peki kardeşim, milletvekilleri böylelikle hem Allah'ın (*celle celâluhû*) kayıtsız şartsız egemenlik yetkisini üstlenerek “kendilerini” ve hem de herhangi bir mesele hakkında kanun çıkaracakları zaman Allah'ın (*celle celâluhû*) şeriatını değil de ona aykırı Atatürk ilke ve inkılâplarını ve insan özgürlüklerini esas alarak “Atatürk ilke ve inkılâplarını ve insan özgürlüklerini” mutlak kanun koyma özelliğinde Allah'a (*celle celâluhû*) denk tutmuş olmuyorlar mı?

Milletin vekilliğini yapan bu kimseler milletten aldıkları oy ile, yalnızca alemlerin Rabbinin rütbesi olan kayıtsız şartsız kanun koyma yetkisini üstlenmelerinin yanı sıra, şirk sistemi demokrasi'ye (insan özgürlüklerine) riayet edilerek çıkarılmış veya İslam düşmanı kâfir batı devletlerinden ithal edilmiş olan Allah'ın (*celle celâluhû*) hükümlerine zıt -az evvel bir kaçını saydığım- hükümleri uyguladılar.

Şimdi sana soruyorum, Allah'a (*celle celâluhû*) yemin olsun ki samimi ve dertli bir kalple soruyorum kardeşim: Eğer ki durum -kimsenin de inkar edemeyeceği gibi- bu söylediklerimden ibaretse;

a) Günümüzde belli aralıklarla yapılan demokratik seçimlere katılmak, sadece ve sadece Allah'a (*celle celâluhû*) ait olan kayıtsız şartsız egemenlik, kanun koyma, hüküm belirleme yetkisini Allah'tan (*celle celâluhû*) başkalarına vermek anlamına gelmiyor mu?

b) Eğer ki Allah'ın (*celle celâluhû*) şeriatı çerçevesinde değil de küfür ve şirk ilkeleri ve inkılapları dahilinde kanun yapılması, değiştirilmesi veya kaldırılması (yani yasamada bulunması), cumhurbaşkanı, başbakan ve diğer bakanlar tarafından Allah'ın (*celle celâluhû*) kanunlarına aykırı kanunların uygulanması (bu kanunlarla hükmedilmesi, yani yürütmede bulunması), eğer ki bunlar milletvekillerinin görevleri ise, o halde kardeşim "Millet(in)vekilleri" ve "Türkiye Büyük Millet Meclisi" ifadelerinden de anlaşıldığı üzere bütün bunlar oy verenlerin "vekalet"i ile ve onların adına yapıldığı için, yani başka bir ifadeyle bu işler, milletin vekilleri vasıtasıyla aslında oy verenler tarafından icra edildiği için o zaman oy vermek, işlenen bu şirk eylemlerine

razı olmak, bu eylemlerden birinci derecede sorumlu olmak demek değil midir? Oy veren kişi oy vererek: “demokrasinin bana tanıdığı kayıtsız şartsız kanun koyma yetkimi size devrediyorum/teslim ediyorum, bu yetkiyle parlamentoda beni temsilen/benim adıma kanun yapın, yine benim yerime Atatürk ilke ve inkılaplarına ve insan özgürlüklerine uygun olarak çıkarılmış kanunları yürürlükte tutmanız için size vekalet veriyorum” demiş olmuyor mu? Aynı zamanda oy vermek, bütün bunlardan evvel şirk sözlerle dolu olan yemin metninin okunması, erkek ve kadınların bir arada oturması, erkek ve kadınların birbirleriyle tokalaşması, haram olduğu kesin olan müziklerin çaldırılması veya çalınan yerlerde bulunulması, resimlerinin afiş olarak asılması gibi milletvekillerinin görev süresince kaçınılmaz olarak yaptığı bu ve daha saymadığım cürümlerinde onlara ortak olmak manasına gelmez mi?

c) Bir şirk sistemi olduğu senin de takdir edeceğin üzere güneş gibi apaçık olan demokrasi sisteminin, “seçmenler” ve “seçilenler” şeklinde olmazsa olamayacağı iki temel parçasından birini “seçmenler” oluşturduğuna göre, o zaman adı üstünde “Demokratik” olan seçimlere katılmak, bu sistemin birinci dereceden yaşamını, ayakta durmasını, yürürlükte kalmasını sağ-

lamak, yani şirket yardım etmek, şirket destek olmak ve şirketi reddedememek değil midir? Zira farz et ki, seçmenlerden hiç kimse oy kullanmasa, bu sistem kendiliğinden çökecektir. Bu şirket sistemi senin, benim ve başkalarının oylarıyla yaşamını sürdürmüyor mu!

Kısacası kardeşim, oy vermek; kayıtsız şartsız egemenlik yetkisinde Allah'tan başkalarını (yani milletvekillerini, demokrasiyi ve Allah'ın hükümlerine aykırı kanunları) Allah'a (*celle celâluhû*) ortak koşmak değil midir? İşlenecek şirket ve küfür eylemlerine rıza göstermek değil midir? Başka bir ifadeyle oy vermek, şirketi tam zıddı olan tevhid'e, yani tevhid'in sözlü ifadesi olan *Lâ ilâhe illallah* (Allah'tan başka ilah yoktur) kelimesine aykırı bir iş olup, Allah'tan başka ilahlar edinmek değil midir?

Kardeşim, Allah için bu dediklerimi çok iyi düşün. Samimi bir kalple, hakkı bulma arzusuyla, “ya gerçekten böyleyse” kaygısıyla, hiçbir şahsa veya gruba taassup etmeksizin Allah'ın (*celle celâluhû*) sana verdiği akıl nimetini kullanarak iyice bir tefekkür et. Allah (*celle celâluhû*) bizlere hakkı hak olarak gösterip ona uymayı, batılı da batıl olarak gösterip ondan kaçınmayı nasip ve müyesser kılsın. Âmin.

Bu söylediklerim karşısında aklına bazı şüpheler gelmiş olabilir. Olabileceği zannıyla da bu şüphelerden en yaygın olanlarına değinip üzerlerinde durmak istiyorum.

BAŞA BİZ GEÇMEZSEK ZALİMLER GEÇER!

Bu şüphede, demokratik seçimlere katılmanın şirk olduğu anlatıldığında birçok insanın oy vermeye gerekçe olarak ileri sürdüğü bir şüphedir.

Aslında kardeşim bu şüpheli ileri sürmek, demokratik seçimlere katılmanın şirk olduğunu kabul etmek, buna itiraz edememek anlamına gelir. Zira bu şüpheli dillendiren birisi şöyle demiş olmaktadır: “Tamam, söylediklerine bir diyeceğim yok, ama şimdi biz oy kullanmazsak başa zalimler geçer ve bize zulmederler.”

O halde sormak lazım; şayet seçimlere iştirak etmek şirk olan bir eylemse, yani Allah'ın (*celle celâluhû*), kullarına kesin bir dille kaçınmalarını, uzak durmalarını emrettiği, zina etmekten, Müslüman öldürmekten, hırsızlık yapmaktan, hatta bütün günahlardan daha büyük bir günah olan şirk'in bir şekli ise, “**başta biz geçmezsek zalimler geçer, bize zulmederler**” endişesiyle böyle bir işi yapmaya dinimiz izin veriyor mu? Bunun

cevabını Allah'ın (*celle celâluhû*) şu ayeti üzerinden arayalım:

مَنْ كَفَرَ بِاللَّهِ مِنْ بَعْدِ إِيمَانِهِ إِلَّا مَنْ أَكْرَهَ وَقَلْبُهُ مُطْمَئِنٌّ
بِالإِيمَانِ وَلَكِنْ مَنْ شَرَحَ بِالْكُفْرِ صَدْرًا فَعَلَيْهِمْ غَضَبٌ مِنَ
اللَّهِ وَلَهُمْ عَذَابٌ عَظِيمٌ

“Kim iman ettikten sonra Allah'a küfrederse/ortak koşarsa (yani dinden çıkartıcı bir iş yaparsa) -ancak kalbi iman ile dolu olduğu halde (küfre, şirke) zorlanan (ikrah edilen) müstesna- fakat kim kalbini kâfirliğe açarsa, işte Allah'ın gazabı bunlardır. Onlar için büyük bir azap vardır.”
(*Nahl sûresi 106. ayet*)

Gördüğün gibi Allah (*celle celâluhû*) bu ayetinde “إِلَّا illâ (ancak)” kelimesini kullanarak, şirk olan (daha genel bir ifadeyle; dinden çıkartıcı olan) bir eylemde bulunabilmenin tek bir istisnası olduğunu belirtiyor ki o da ikrah'tır. Yani: “bir kimseyi, öldürmek veya organ kesmek veya elem verecek derecede dövmek veya hapsedmek gibi şeylerle tehdit ederek, söylemekten kaçındığı bir sözü söylemeye veya yapmaktan kaçındığı bir fiili yapmaya zorlamak”tır. Şunu da bir arannot olarak ayrıca söyleyeyim ki, ikrahın oluşabilmesi için bazı

şartlar olup, bu şartların neler olduğu konusunda ve özellikle de ikrahın hangi tehditlerle olup hangileriyle meydana gelemeyeceği hususunda âlimlerimizin çeşitli görüşleri bulunmaktadır. Ve ikrah meselesi ile ilgili daha başka ayrıntılar da vardır. Malumat edinmek istiyorsan ilgili kitaplara müracaat edebilirsin.

Eğer ki: “Şayet bizler gibi mütedeyyin insanlar oy vermezse, başa din düşmanları gelecek ve çok büyük bir ihtimalle dindar kesime zulmedecekler; ya öldürecekler, ya organ kesecekler, ya darp edecekler, ya hapsedecekler, yani âlimlerin hepsinin veya bir kısmının ikrah sebebi olarak saydığı eziyet şekilleri dindarlara yapılacaktır. Nitekim din düşmanlarının iktidarda oldukları zamanlarda İslam’a ve Müslümanlara yaptıkları zulümleri hepimiz biliyoruz. Bu yüzden bizler ikrah altındayız, yani içinde bulunduğumuz vakıa adeta: “eğer oy kullanmazsanız başınıza şu şu sıkıntılar gelecek” diyerek bizleri tehdit ediyor!” dersen sana şunları söyleyirim: Eğer senin bahsettiğin tehdit, belli bir kişi veya kişilere yönelik olsaydı, o zaman kimi âlimlere göre tehdit altında olan bu kimselerin demokratik seçime katılması caiz olurdu.

Ancak senin söz ettiğin tehdit muayyen (belli) fertlere yönelik değil, topluma, yani dindar kesime yönelik genel tehditlerdir. Toplum üzerindeki tehditlerden ötürü ikrah ruhsatı ileri sürülerek şirk olan bir eylem işlenemez. Bunun sonucunda kanlar dökülse de, ölümler olsa da bu böyledir. Nitekim ileride de değineceğim üzere Nebi (*sallallahu aleyhi ve sellem*) ve ashabi'nın (*radiyallahu anhum*) Mekkeli müşriklerden gördükleri bütün sıkıntılara rağmen, imkanları olduğu halde yine de müşriklere taviz vermeyip şirke hiçbir şekilde meyletmemeleri bunun delillerindendir.

İşte kardeşim, demokratik seçimlere katılmakta, şirk işlemenin tek bir istisnası olan ikrah ruhsatı söz konusu olmadığı için, bir takım dînî veya dünyevî maslahatları gerekçe göstererek Allah'ın (*celle celâluhû*) en büyük haramı olan şirk'e bulaşamazsın. Çünkü gördüğün gibi Rabbimiz (*celle celâluhû*), kendisine ortak koşulması konusunda ikrah'ın dışında başka hiçbir şeyi mazeret olarak kabul etmemektedir.⁷ Şunu iyi belle ki, en büyük maslahat/menfaat tevhid, en büyük mefsedet/zarar ise şirk'tir. Zira şirk, Allah'ın (*celle celâluhû*) asla affetmediği, kendisi sebebiyle cennetin haram kılınıp ebedi cehennemini boylandığı ve bütün Rasûllerin or-

7 Birazdan bunun geniş izahını 2. Şüphede yapacağım.

tak davetine aykırı davranmak anlamına gelen bir günahdır. Eğer ki ortada bir ikrah ruhsatı bulunmuyorsa o halde yapılacak şey, sonucunda hangi sıkıntılarla karşı karşıya kalınacaksa da bir takım maslahatları bahane etmeksizin Allah'ın (*celle celâluhû*), “bana hiçbir şeyi ortak koşmayın, böyle bir cürümden uzak durun” emrine boyun eğilmesidir. Bir ayetinde Rabbimiz (*celle celâluhû*) şöyle buyurmuştur:

وَمَا كَانَ لِمُؤْمِنٍ وَلَا لِمُؤْمِنَةٍ إِذَا قَضَى اللَّهُ وَرَسُولُهُ أَمْرًا أَنْ
يَكُونَ لَهُمُ الْخِيَرَةُ مِنْ أَمْرِهِمْ وَمَنْ يَعْصِ اللَّهَ وَرَسُولَهُ فَقَدْ
صَلَّ صَلًّا مَبِيئًا

“Allah ve Rasûlü bir işe hüküm verdiği zaman, artık mümin bir erkek ve mümin bir kadına o işi kendi isteklerine göre seçme hakkı yoktur.” (*Ahzab sûresi 36. ayet*)

Bizler ikrah dışında bir takım gerekçeler öne sürüp de Allah'ın (*celle celâluhû*) emrine hemen boyun eğmez, tabiri caizse işi yokuşa sürersek İsrailoğullarına benze- miş oluruz. Allah (*celle celâluhû*) Bakara sûresinde İsrailoğullarının kötü özelliklerinden bahsederken, sûrenin 67 ve 74. ayetleri arasında bu hasletlerinden birine vurgu yapmıştır. Şöyle ki, yaşanan bir hadise üzerine Musa (*aleyhisselam*) kavmine, Allah'ın (*celle celâluhû*) kendi-

lerine bir inek kesmelerini emrettiğini söylemiş, kavmi bu emre hemen icabet etmek yerine, kesilecek ineğin özelliğini sormuşlar, onlara bu sorunun cevabı verildiği halde bir de ineğin rengi hakkında bir soru ve ardından başka bir soru daha sormuşlar ve nihayetinde ineği kesmişlerdir. Yani bu emri yerine getirmemek için işi yokuşa sürmüşlerdir.

Bu konuda şeytanın Adem (*aleyhisselam*)'a secde etmeme sebebi üzerinde de düşünmek gerekir. Bildiğin gibi Allah (*celle celâluhû*) meleklerle, Adem (*aleyhisselam*)'a secde etmelerini emretmiş, bu emir üzerine bütün melekler bu emre boyun eğip secde etmiş, ancak Şeytan;

“Ben ondan daha hayırlıyım. Beni ateşten onu ise çamurdan yarattın” (Arâf sûresi 12. ayet)

diyerek, kendisiyle Adem (*aleyhisselam*) arasında bir kıyas (karşılaştırma) yapmış ve secde emrini yerine getirmemiştir. Bu sebeple de Allah (*celle celâluhû*) onu cennetten kovmuştur. Evet, zahiren (görünüşte) şeytanın yaptığı bu kıyaslama doğru idi. Ve bu gerekçeyle Allah'ın (*celle celâluhû*) emrini yerine getirmemişti. İşte aynı şekilde kardeşim, demokratik seçimlere katılmak, Allah'ın (*celle celâluhû*) ikrah dışında her türlüşünden kaçın-

mamızı istediği şirk olan bir eylem olmasına rağmen, başa gelmelerini istediğin parti ile karşı partiler arasında bir kıyas yapıp, “biz geçmezsek başkaları geçer, bize zulmederler” diyerek zahiren doğru bir gerekçe ile Allah’ın (*celle celâluhû*) emrini yerine getirmemen, şeytanın yürüttüğü mantığa benzemiyor mu?!

Bu şüphe ile alakalı son olarak sana Maide sûresinin 52 ve 53. ayetlerini nakletmek istiyorum. Bu ayetlerinde Allah (*celle celâluhû*), dünyada rahat ve sıkıntısız bir şekilde yaşamaya yönelik mazeretler ileri sürerek -demokratik seçimlere katılmak gibi- şirk bir eylem olan kâfirleri dost edinme eyleminde bulunanlar hakkında şöyle buyurmuştur:

فَتَرَى الَّذِينَ فِي قُلُوبِهِمْ مَرَضٌ يُسَارِعُونَ فِيهِمْ يَقُولُونَ نَخْشَى
أَنْ تُصِيبَنَا دَائِرَةٌ فَعَسَى اللَّهُ أَنْ يَأْتِيَ بِالْفَتْحِ أَوْ أَمْرٍ مِنْ عِنْدِهِ
فِيُضِضْحُوا عَلَى مَا أَسْرَوْا فِي أَنْفُسِهِمْ نَادِمِينَ. وَيَقُولُ الَّذِينَ
آمَنُوا أَهْؤُلَاءِ الَّذِينَ أَقْسَمُوا بِاللَّهِ جَهْدَ أَيْمَانِهِمْ إِنَّهُمْ لَمَعَكُمْ
حَبِطَتْ أَعْمَالُهُمْ فَأَصْبَحُوا خَاسِرِينَ

“Kalplerinde hastalık bulunanların: “Bize bir musibetin gelmesinden korkuyoruz” diyerek, onların (kâfirlerin)

arasında koşuştuklarını görürsün.⁸ Umulur ki Allah, bir fetih ihsan eder veya katından bir emir (azap) getirir de içlerinde gizlediklerine pişman olurlar. İman edenler (bunların dost edindiği kâfirlere): “Olanca güçleriyle sizinle beraber olduklarına dair Allah’a yemin edenler bunlar mı?” derler. Onların bütün amelleri boşa gitmiş, hüsrana uğrayanlardan olmuşlardır.”

8 Oy vererek iktidar olmasını istediğın partinin mensupları, din düşmanlarına şirin gözükmek için onlarca taviz vererek o din düşmanı kafirlerin arasında koşuşmuş olmayacaklar mı?!

ŞERİATİ GETİRSİNLER VEYA ŞERİATIN GELMESİNE BİR ARAÇ OLSUN DİYE OY KULLANIYORUZ!

Eğer şeriatı getirsinler diye günümüz hükümetine oy verenlerdensen, öncelikle sana şunları sormak isterim: Şeriatı getireceklerini umduğun kimseler acaba hangi şeriatı getirecekler? Bu kimselerin getirecekleri şeriat düzeninde dinden çıkanın (yani mürtedin) -tevbe etmediği takdirde- öldürülmesi hükmü olacak mı? Bir yerde Allah'ın (*celle celâluhû*) kanunları (şeriat) hakim değil de buna aykırı bir sistem hakim durumdaysa, -bu sistemin sahipleri İslam'a ve Müslümanlara saldırmasalar bile- acaba bu kimselerin getireceği şeriat devleti, Allah'ın (*celle celâluhû*):

وَقَاتِلُوهُمْ حَتَّى لَا تَكُونَ فِتْنَةً وَيَكُونَ الدِّينُ كُلُّهُ لِلَّهِ

“Fitne (yani şirk, küfür, fiske, fucur) ortadan kalkıncaya ve din (egemenlik yetkisi) tamamıyla Allah'ın oluncaya kadar onlarla savaşın.” (Enfal sûresi 39. ayet)

Buyruğu ve daha birçok delilin gereğince bu sistemin yıkılıp yerine Allah'ın (*celle celâluhû*) kanunları getirilinceye kadar orada cihad ilan edecek mi? Bu kimselerin getireceği şeriat düzeninin altında gayri Müslimlerin güven içinde yaşayabilmeleri için cizye vermeleri şart koşulacak mı? Yine bu kimselerin getirecekleri şeriat düzeninde, Nur sûresi 2. ayetin icabınca zina eden bekara 100 sopa vurulması, ümmetin ittifa-kıyla sabit olan; zina eden evlinin recmedilmesi (taşlanarak öldürülmesi), erkek çocuğun kız çocuğun aldığı mirasın iki katını alma hakkı, hırsızın elinin kesilmesi hükümleri uygulanacak mı? Emr-i bi'l-ma'ruf ve nehy-i ani'l-münker farzı gereği Müslüman bir kimsenin herhangi bir haramı işlemesine ve herhangi bir farzı yerine getirmemesine engel olunacak mı? Şeriat devletinin çatısı altında yaşayan gayri Müslimlerin, alenî bir şekilde mensubu oldukları dinlerinin gereklerini rahatlıkla yerine getirmelerine ve dinlerinde helal veya haram olan işleri yapmalarına yasak getirilecek mi?

Kısacası oy verip de şeriatı getirmelerini umduğun kimseler, şeriatın kesin olan bütün hükümlerini kanunen yürürlükte tutacaklar mı?

Dikkat et, “bütün hükümlerini” dedim, zira bir yerde şeriatın hakim olduğundan söz edilebilmesi için orada, bu zikrettiğim ve daha zikretmediğim kesin hükümlerin tümünün tatbik edilmesi gerekir. Eğer ki İslam şeriatının kesin hükümlerinden biri dahi kanunen yürürlükte değilse, orada Allah’ın (*celle celâluhû*) kayıtsız şartsız bir ve tek egemen olmasından bahsedilemez.

Şimdi düşün kardeşim, her daim milletin -hâşâ-mutlak iradesini ön plana çıkartarak demokrasiyi övdüklerini işittiğin, hemen hemen her konuşmalarında daha ileri bir demokrasi için adımlar attıklarını söylediklerini duyduğun, hatta bazen Cuma günleri imamlara, demokrasinin faziletini konu edinen hutbeleri okutturduklarını ve en önemlisi de dillerinden hiç düşürmedikleri demokrasi kelimesinin içini; “dileyen dilediğini yapabilir, başkalarına zarar vermeden herkes özgürce hayatını sürdürebilir” anlamına gelen şahsi/kişisel özgürlük esası ile doldurduklarını gördüğün bu kimseler, emri bi’l-ma’ruf nehy-i an’il-münker farzını kanunen yürürlüğe koyabilirler mi? Parti içinde şeriatı istedikleri zannedilenlerin akla ilk gelenlerinden biri olan ve 32. Gün programında yaptığı bir konuşmasında gayet rahat bir şekilde; “*Evet, muhafazakar değerlere sahibiz ama, toplumun bir gelişmesi var...*”

Alkolün bulunduğu servis yapıldığı yerlerde oturuyorum... Onun da ötesinde ben kendi verdiğim davetlerde de bunu koyuyorum. Yani sayın başbakanın da sayın cumhurbaşkanının da davetlerinde bu oluyor... Bu aşamalardan geçerek gördüm ki yani bu masalarda biz oturabiliriz. Hayatımdaki dönüşü samimiyetle izah eden bir insanım. Ben Avrupa birliğine girmeyi vatana ihanet gibi gören bir gelenekten geliyorum. O anlayıştaydım. Bana geçmişte yaptığım konuşmaları çıkarıp önüme koymasınlar.” demiş olan Başbakan yardımcısı Bülent Arınç'ın ve onun gibi şeriatı istedikleri zannedilenlerin, kanunen haramların işlenmesini yasaklayacaklarını ve farzları yerine getirmeyenleri bu yaptıklarından engelleyeceklerini düşünebiliyor musun?

Hatırla kardeşim, Türkiye Cumhurbaşkanı Erdoğan neden hiçbir dayatma ve zorlama olmadığı halde Mısır halkına din ve devlet işlerinin birbirinden ayrılması anlamına gelen, yani Allah'ın (*celle celâluhâ*) birçok hükmünün kanunen yürürlüğe sokulmaması demek olan laikliği tavsiye etti? Bir defasında Erdoğan şu sözleri sarf etmişti: “Türkiye, mevcut rejimiyle, demokrasi tecrübesiyle, bugün ulaştığı ileri demokratik standartlarla, değişimi yöneten iradesiyle, İslam ile demokrasinin yan yana olabileceğini tüm dünyaya

başarılı şekilde göstermiştir.” Dikkat et, “...göstermiştir” diyor, ancak Türkiye’de halen kanunen Allah’ın (*celle celâluhü*) yasaklarını rahatlıkla çiğnemek serbest! Buna rağmen bu vaziyetin İslam’la uyduğunu iddia etmektedir. Demek ki bu kimselerin İslam anlayışı çok farklı. Biraz basiretli olmak gerekiyor. Kemalist bazı yazar çizerler dahi hükümetin şeriatı getirme niyetinde olmadıklarını söylüyorlar. Hatta AKP çevresinde görüşlerine itibar edilen ilahiyat profesörü ve Yeni Şafak gazetesi yazarı Hayrettin Karaman bile bunu söyledi. Gezi Parkı eylemleriyle alakalı “Öfke Kardeşliği” başlığındaki yazısında Karaman aynen şunları yazmıştı: “Yirmi yaş civarında olup AK Parti iktidarından başkasını yaşamamış olan; muhatap alınmak, özgürlüklerini garanti altına almak isteyen online gençlik ile elbette diyalog kurulmalıdır; ama çoğulcu demokrasilerde dahi her grubun bütün istediklerini elde etmesinin mümkün olmadığı unutulmamalıdır. Önemli olan kazanılmış hakların kaybedilmemesi ise iktidar, böyle bir endişeye mahal bulunmadığı konusunda iyi niyetlileri ikna için daha fazla gayret sarf etmelidir... Niçin korkuyorlar? İçki düzenlemesi mi, kamuya açık alanlarda öpüşmenin kısıtlanması mı, okullara seçmeli İslami derslerin konması mı? Sebep her ne ise o, açıkça ortaya konmalı, tartışılmalı, ken-

dilerine bu yapılanların ülkeyi şeriat düzenine götürmesinin imkansız gibi olduğu ikna edici bir üslup ve mantıkla anlatılmalıdır.” Gezi parkı olaylarından bir iki hafta önce gazetede bir köşe yazısında o zamanlar Başbakan’ın danışmanı olan ve şimdi de Başbakan yardımcısı makamına getirilen Yalçın Akdoğan “İslamcılık ve AK Parti” başlıklı makalesinde şunları yazmıştı: “Bugün bazı yorumcular kötüleyici şekilde AK Parti’nin İslamcı olmadığını söylüyorlar. Oysa biz yıllardır farklı sebeplerle AK Parti’nin İslamcılık kategorisinde tanımlanmasının doğru olmadığını söylüyoruz. AK Parti, RP ile temsil olunan İslamcı siyasi çizgiden AB, özelleştirme gibi temel politikalarda ayrılmıştır. Siyaset tarzı, yöntemi ve üslubu açısından da AK Parti farklıdır.” O halde kardeşim, bu kimselelerin ustaca konuşmaları, inşallah, maşallah, Rabbimize hamdolsun, ya Allah bismillah v.s. demeleri, ayet ve hadis okumaları, cami imamlarından daha güzel namaz kılıp dua etmeleri, katsayı problemini çözmeleri, başörtü sorununu halletmeleri, camilere, hastanelere, okullara 100 metrelik alan içerisinde alkol yasağını getirmeleri, andımızı kaldırmaları ve benzeri muhafazakar kesim lehine yönelik birtakım adımlar atmaları, namaz kılmaları, oruç tutmaları, hanımlarının, kızlarının, gelinlerinin başlarının kapalı! olma-

sı... bütün bunlar bizleri asla aldatmasın kardeşim. Bu kimselerin benimsedikleri İslam, Rasûlullah'a (*salallahu aleyhi ve sellem*) inen İslam'dan farklı olan "ılımlı İslam"dır, fazla sıcak ve soğuk olmayan, kaynar derecede olup da sıcaklığı giderilmiş ve ılık hale getirilmiş olan İslam'dır, yani kişinin namaz, oruç, hac gibi ibadetleri yapması, ama bunları yapmayana ve içki içme, zina etme, faize bulaşma gibi haramları işleyenlere ise göz yumulması, şirk düzenlerinin gölgesi altında gayri müslimlerle kardeşçe, barış içinde yaşanması, saldırmadıkları müddetçe kâfirlere karşı cihad ilan edilmemesi, yani Allah'ın (*celle celâluhû*) arzında Allah'ın (*celle celâluhû*) hükümlerini hiçe sayan şirk düzenlerine karışılmaması, Afganistan'da, Pakistan'da, Suriye'de, Irak'ta, Somali'de, Mısır'da... Allah'ın (*celle celâluhû*) şeriatı yeryüzüne hakim olsun, haram, fısk, fucur yeryüzünden silinsin diye azılı İslam düşmanı, zalim, işkenceci batı devletleri ve onların yardımcılarına karşı savaşan müslümanların "teröristler", "dünya barışına darbe vuranlar" olarak adlandırılması ve bu müslümanlara karşı batı devletlerine askerî, lojistik veya başka bir şekilde yardım sağlanması... demek olan İslam'dır, bir ara ABD başkanı Obama'nın TBMM'de yaptığı bir konuşmasında: "Amerika İslam diniyle savaş içinde hiçbir zaman olmadı, olmayacakta" derken

kastettiği İslam'dır, hakiki İslam değildir. Bu kimselerin getireceği şeriat, olsa olsa içi bu şekilde doldurulmuş olan bir şeriat olur.

Diyelim ki oy verdiğin kimseler gerçek şeriatı isteyen kimseler. Ve sen de bu kimselere şeriatı hakim kılsınlar diye oy veriyorsun. Veyahut en azından şeriatın gelmesine bir araç olsun, Müslümanların önü açılsın ve böylece yürütülen İslamî çalışmalar yolunda gitsin diye oy veriyorsun. Bil ki kardeşim, şeriatın hakim kılınması veya şeriatın hakim kılınmasına araç olması amacıyla şirk olan bir eylemde bulunmaya dinimizde ruhsat verilmemiştir. Bunu birkaç yönden sana açıklamaya gayret edeyim:

a) -Önceden de belirttiğim gibi- ister dînî ister dünyevî, hangi çeşit maslahatı gerçekleştirmek amacıyla olursa olsun, ikrah hali dışında asla şirk işlenemez. Dînî veya dünyevî maslahat gerçekleşmediği takdirde meydana gelebilecek olan zarar/sıkıntı şayet ikrah dairesine girmiyorsa -ki girmediğini az evvel açıkladım- o zaman bu zarar şirke bulaşmaya sebep olamaz. Allah (*celle celâluhû*) şöyle buyurmaktadır:

أَحْسِبَ النَّاسُ أَنْ يُتْرَكُوا أَنْ يَقُولُوا آمَنَّا وَهُمْ لَا يُفْتَنُونَ.
وَلَقَدْ فِتْنَتْنَا الَّذِينَ مِنْ قَبْلِهِمْ فَلَيَعْلَمَنَّ اللَّهُ الَّذِينَ صَدَقُوا
وَلَيَعْلَمَنَّ الْكَاذِبِينَ

“İnsanlar, imtihandan geçirilmeden (sadece) "iman ettik" demeleriyle bırakılıvereceklerini mi sandılar? Andolsun ki biz, onlardan öncekileri de imtihandan geçirmiştir. Böylelikle Allah, sadık (doğru) olanları ortaya çıkaracak, yalancıları da mutlaka ortaya koyacaktır.” (Ankebut sûresi 2 ve 3. ayetler)

وَمِنَ النَّاسِ مَنْ يَقُولُ آمَنَّا بِاللَّهِ فَإِذَا أُوذِيَ فِي اللَّهِ جَعَلَ
فِتْنَةَ النَّاسِ كَعَذَابِ اللَّهِ وَلَئِنْ جَاءَ نَصْرٌ مِنْ رَبِّكَ لَيَقُولُنَّ إِنَّا
كُنَّا مَعَكُمْ أَوْلَىٰ سَ اللَّهُ بِأَعْلَمَ بِمَا فِي صُدُورِ الْعَالَمِينَ

“İnsanlardan kimi vardır ki: “Allah'a iman ettik” derler, fakat Allah uğrunda eziyete uğratıldığı zaman, insanların işkencesini Allah'ın azabı gibi tutar. Halbuki Rabbinden bir yardım gelecek olsa, mutlaka, “Doğrusu biz de sizinle beraberdik” derler. İyi de, Allah, herkesin kalbindekileri en iyi bilen değil midir?” (Ankebut sûresi 10. ayet)

أَمْ حَسِبْتُمْ أَنْ تَدْخُلُوا الْجَنَّةَ وَلَمَّا يَأْتِكُمْ مَثَلُ الَّذِينَ خَلَوْا
 مِنْ قَبْلِكُمْ مَسَّتْهُمُ الْبَأْسَاءُ وَالضَّرَّاءُ وَزُلْزِلُوا حَتَّى يَقُولَ
 الرَّسُولُ وَالَّذِينَ آمَنُوا مَعَهُ مَتَى نَصُرَ اللَّهُ أَلَا إِنَّ نَصْرَ اللَّهِ
 قَرِيبٌ

“Yoksa siz, sizden önce gelip geçenlerin durumu (uğradıkları sıkıntılar) size de gelmeden cennete gireceğinizi mi sandınız? Sıkıntılar ve darlıklar onlara öylesine dokunmuş ve öyle sarsılmışlardı ki, nihayet Rasûl ve beraberindeki müminler: Allah'ın yardımı ne zaman! dediler. Bilesiniz ki Allah'ın yardımı yakındır. (Bakara sûresi 214. ayet)

وَمِنَ النَّاسِ مَنْ يَعْبُدُ اللَّهَ عَلَى حَرْفٍ فَإِنْ أَصَابَهُ خَيْرٌ اطْمَأَنَّ
 بِهِ وَإِنْ أَصَابَتْهُ فِتْنَةٌ انْقَلَبَ عَلَى وَجْهِهِ خَسِرَ الدُّنْيَا وَالْآخِرَةَ
 ذَلِكَ هُوَ الْخُسْرَانُ الْمُبِينُ

“İnsanlardan kimi, Allah'a kıyıdan kıyıya kulluk eder. Şöyle ki: Kendisine bir iyilik dokunursa buna pek memnun olur (ve ibadetine devam eder), eğer ona bir fitne isabet ederse de yüzü üzere dönüverir (dinden döner). O, dünyasını da, ahiretini de kaybetmiştir. İşte bu, apaçık hüsranın ta kendisidir.” (Hacc sûresi 11. ayet)

لَتُبْلَوْنَ فِي أَمْوَالِكُمْ وَأَنْفُسِكُمْ وَلَتَسْمَعَنَّ مِنَ الَّذِينَ أُوتُوا
الْكِتَابَ مِنْ قَبْلِكُمْ وَمِنَ الَّذِينَ أَشْرَكُوا أَذًى كَثِيرًا وَإِنْ تَصْبِرُوا
وَتَتَّقُوا فَإِنَّ ذَلِكَ مِنْ عَزْمِ الْأُمُورِ

*“Andolsun ki, mallarınız ve canlarınız konusunda im-
tihana çekileceksiniz, sizden önce kendilerine kitap verilen-
lerden ve müşriklerden birçok üzücü sözler işiteceksiniz.
Eğer sabreder ve (Allah’ın farzlarına ve yasakladıklarına
riayet ederek Allah’tan) korkarsanız, muhakkak ki bu, (ya-
pılacak) işlerin en değerlisidir.” (Al-i İmran sûresi 186. ayet)⁹*

Şayet bir takım sıkıntıları def etmek ve maslahat elde etmek amacıyla şirk işlemek -iddia edildiği gibi- caiz ise, o halde müminlerin çeşitli imtihanlara tabi tutulacağını bildiren, bu imtihanlar karşısında sabretmeye teşvik eden, bir sıkıntıya maruz kalıpta bu sıkıntıya karşı nefsinin sabretmeye zorlamayan ve böylece dinin emirlerine aykırı davranışlarda bulunan kimselerin yerildiğini ifade eden bu ve buna benzer ayetler nasıl izah edilecektir?

9. Ayrıca şu ayetlere de bakabilirsiniz: Bakara sûresi 155. ayet, Muhammed sûresi 31. ayet.

İbnu'l-Kayyim (*rahimehullah*)¹⁰ şunları söylemiştir: “Ahmed b. Hanbel'e (*rahimehullah*)¹¹ şöyle anlatıldı: “Bir kadın kocasından ayrılmak istiyordu, ancak kocası bunu kabul etmiyordu. Bunu bilen kimi hileciler kadına dediler ki: “Şayet İslam'dan çıkarsan (otomatikman) ondan boş olursun.” Kadın da bunu yaptı.” Bunun üzerine Ahmed b. Hanbel (*rahimehullah*) sinirlendi ve dedi ki: “Kim ki böyle bir şeyin yapılmasına fetva verirse veya bunu yapmayı öğretirse, veya da bundan razı olursa bu kimse kâfirdir.” Abdullah b. Mübarek¹² de böyle demiştir...”¹³

Ebu'l-Abbas Ahmed b. Abdi'l-halim b. Teymiyye el-Harrânî (*rahimehullah*)¹⁴ şöyle demiştir: “Esir olan bir kimse şayet kâfirlerin kendisinin evlenmesine müsaade etmeyeceklerinden veya karısıyla arasına girip (birbirleriyle görüştürmeyeceklerinden) korkarsa, bundan ötürü küfür kelimesini söylemesi onun için caiz olmaz.”¹⁵

10. Vefat tarihi: Hicrî 751

11. Vefat tarihi: Hicrî 241

12. Vefat tarihi: Hicrî 181

13. İğâsetu'l-Lehfân, cild:1, sayfa:356.

14. Vefat tarihi: Hicrî 728

15. el-İhtiyârâtü'l-Fıkhiyye, cild:1, sayfa:569.

b) Yeryüzüne hakim kılmak istediğimiz şeriatın sahibi Allah (*celle celâluhû*), nasıl ki bu dinin hükümlerini belirlemiş ise, aynı şekilde bu hükümlerin nasıl yeryüzünde yayılıp tatbik edileceğini de Rasûlullah (*sallallahu aleyhi ve sellem*)'in üzerinden bizlere göstermiştir. Acaba kendisini her konuda örnek almamız gereken ve kendisine itaat etmediğimiz takdirde Allah'ın (*celle celâluhû*):

فَلْيَحْذَرِ الَّذِينَ يُخَالِفُونَ عَنْ أَمْرِهِ أَنْ تُصِيبَهُمْ فِتْنَةٌ أَوْ
يُصِيبَهُمْ عَذَابٌ أَلِيمٌ

“O'nun (Rasûlün) emrine aykırı davrananlar¹⁶, kendilerine bir fitnenin¹⁷ gelmesinden veya kendilerine elemli bir azap isabet etmesinden sakınsınlar.” (Nur sûresi 63. ayet)

Ayetine muhatap olacağımız Rasûlullah (*sallallahu aleyhi ve sellem*), bugün olduğu gibi heva-hevese dayalı hü-

16 Meşhur müfessir İbn Kesîr (*rahimehullah*, vefat tarihi: hicrî 774), Rasûl'ün emrine aykırı davranmayı; “onun yoluna, menhecine (metoduna), sünnetine ve şeriatına aykırı davranmak” olarak tefsir etmiştir.

17 İbnu'l-Cevzî (*rahimehullah*, vefat tarihi: hicrî 597) “Zâdu'l-Mesîr” adlı tefsirinde, Rasûle muhalefet edenlere isabet edecek “fitne” hakkında üç tefsirin yapıldığını belirtmiştir. Bunlar: Sapıklık, dünyadaki bir bela ve küfür. Ahmed b. Hanbel (*rahimehullah*) fitne'den kastedilenin şirk olduğunu söylemiştir. Bk: es-Sârimu'l-Meslûl, İbn Teymiyye sayfa:56.

kümlerin ve bu hükümlerin sahiplerinin hakim olduğu Mekke'de ne yapmıştı? Hiç şüphesiz ki Rasûlullah (*sallallahu aleyhi ve sellem*), diğer peygamberler gibi kavmini ilk başta Lâ ilâhe illallah kelimesini kabul etmeye, şirkin her türlüşünden beri olmaya davet etmişti. Başka bir ifadeyle, her şeyden önce, kavminin bozuk inançlarını (batıl akidelerini) düzeltmeyi hedeflemiş, onları sahih itikada davet etmişti. Bu dava uğrunda hem kendisi ve hem de ashabı birçok eziyete maruz kalmıştı. Sadece Habbab b. Eret (*radiyallahu anhu*)'nun şu anlattıkları onların ne derece zorluklarla, çilelerle karşılaştıklarını göstermesi için yeterlidir:

شَكُونَا إِلَى رَسُولِ اللَّهِ صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ وَهُوَ مُتَوَسِّدٌ
 بُرْدَةً لَهُ فِي ظِلِّ الْكَعْبَةِ قُلْنَا لَهُ أَلَا تَسْتَنْصِرُ لَنَا أَلَا تَدْعُو
 اللَّهَ لَنَا قَالَ كَانَ الرَّجُلُ فِيمَنْ قَبْلَكُمْ يُحْفَرُ لَهُ فِي الْأَرْضِ
 فَيُجْعَلُ فِيهِ فَيَجَاءُ بِالْمِنْشَارِ فَيُوضَعُ عَلَى رَأْسِهِ فَيَشُقُّ
 بِأَثْنَتَيْنِ وَمَا يَصُدُّهُ ذَلِكَ عَنْ دِينِهِ وَيُمَشِّطُ بِأَمْشَاطِ الْحَدِيدِ
 مَا دُونَ لَحْمِهِ مِنْ عَظْمٍ أَوْ عَصَبٍ وَمَا يَصُدُّهُ ذَلِكَ عَنْ دِينِهِ
 وَاللَّهِ لَيُتَمَنَّ هَذَا الْأَمْرَ حَتَّى يَسِيرَ الرَّكَابُ مِنْ صَنْعَاءَ إِلَى
 حَضْرَمَوْتَ لَا يَخَافُ إِلَّا اللَّهَ أَوْ الدُّنْبَ عَلَى غَنَمِهِ وَلَكِنَّكُمْ
 تَسْتَعْجِلُونَ

“Rasûlullah (*sallallahu aleyhi ve sellem*) Kabe'nin gölgesinde cübbesinin üzerine başını koymuş bir vaziyette iken “Bizim için Allah'tan yardım istemeyecek misin? Bizim için Allah'a dua etmeyecek misin?” diye şikâyet-te bulunduk. O da şöyle buyurdu: “Sizden önce yaşamış kimselerden bir adam için bir yer kazılır, onun içine konulur ve testere getirilip başının üzerine konulur ve (bedeni) ikiye ayırt edilirdi. Fakat bu durum onu dininden döndürmezdi. Demir taraklarla etinin altındaki kemikler veya sinirler taranır, fakat bu durum onu dininden döndürmezdi. Allah'a yemin olsun ki Allah (*celle celâluhû*) bu dini tamamlayacak (yeryüzünde hâkim kılacak), öyle ki bir binite binmiş kişi Sanâ' şehrinden Hadramevt şehrine kadar gidecek ve sadece Allah'tan ve koyunlarına karşı kurttan korkacak (güven içinde yolculuk yapacak)tır. Lakin siz acele ediyorsunuz (Allah'ın yardımının hemen gelmesini istiyorsunuz).”¹⁸

Ancak bütün bunlara rağmen O (*sallallahu aleyhi ve sellem*), kâfirlere itaat ederek, onlara peşkeş çekerek onlar gibi görünmedi. Sabretti ve o tertemiz ve net olan davasına leke sürmedi. Nitekim Müslümanların mustazaf olduğu bir atmosferde, yani Mekke'de inen ayetlere baktığında bunun böyle olduğunu açıkça göreceksin:

18 Buhari.

فَلَا تَطِعِ الْمُكْذِبِينَ. وَدُّوا لَوْ تَدَّهِنُ فَيُدْهِنُونَ

“Öyleyse sen yalanlayanlara itaat etme. Onlar isterler ki sen yumuşak davranasın da kendileri de yumuşaklık gösterebilirler.” (Kalem sûresi 8 ve 9. ayetler)

فَاصْبِرْ لِحُكْمِ رَبِّكَ وَلَا تَطِعِ مِنْهُمْ آثِمًا أَوْ كَفُورًا

“Öyleyse Rabbinin hükmüne (yani kavminin eziyetlerine) sabret ve onlardan hiç bir günahkâra veya kâfîre itaat etme.” (İnsan sûresi 24. ayet)

فَلَا تَطِعِ الْكَافِرِينَ وَجَاهِدْهُمْ بِهِ جِهَادًا كَبِيرًا

“(Fakat evrensel uyarıcılık görevini sana verdik.) O halde kâfirlere itaat etme ve bununla (yani Kur’ân ile) onlara karşı büyük bir cihad ile cihad et (mücadele et.)” (Furkan sûresi 52. ayet)

وَمَا كُنْتَ تَرْجُو أَنْ يُلْقَىٰ إِلَيْكَ الْكِتَابُ إِلَّا رَحْمَةً مِّنْ رَبِّكَ
فَلَا تَكُونَنَّ ظَهِيرًا لِّلْكَافِرِينَ. وَلَا يَصُدُّكَ عَنْ آيَاتِ اللَّهِ بَعْدَ
إِذْ أَنْزَلْنَا إِلَيْكَ وَادْعُ إِلَىٰ رَبِّكَ وَلَا تَكُونَنَّ مِنَ الْمُشْرِكِينَ

“Sen, sana bu Kitab'ın verileceğini ummazdın. Bu ancak Rabbinin bir rahmetidir. Öyle ise sakın kâfirlere yar-

dımcı olma. Allah'ın ayetleri sana indirildikten sonra sakın seni onlardan alıkoymasınlar. Rabbine davet et ve sakın şirk koşanlardan olma.” (Kasas sûresi 86 ve 87. ayetler)

Mekkeli müşrikler bütün baskılarına rağmen Rasûlullah'ın (*sallallahu aleyhi ve sellem*) ve ashabının (*radiyallahu anhum*) davalarından vazgeçemediklerini, bilakis sayılarının çoğaldığını gördüklerinde Rasûlullah'a (*sallallahu aleyhi ve sellem*) gelip, davasından vazgeçmesi şartıyla O'na mal ve makam-mevki teklif etmişlerdi. En önemlisi de kendilerine başkanlık yapma teklifinde bulunmuşlardı. Ancak O (*sallallahu aleyhi ve sellem*), bütün bu teklifleri elinin tersiyle itmiş ve şöyle demişti:

مَا بِي مَا تَقُولُونَ مَا جِئْتُ بِمَا جِئْتُكُمْ بِهِ أَطْلُبُ أَمْوَالَكُمْ، وَلَا الشَّرَفَ فِيكُمْ، وَلَا الْمُلْكَ عَلَيْكُمْ، وَلَكِنَّ اللَّهَ بَعَثَنِي إِلَيْكُمْ رَسُولًا، وَأَنْزَلَ عَلَيَّ كِتَابًا، وَأَمَرَنِي أَنْ أَكُونَ لَكُمْ بَشِيرًا وَنَذِيرًا، فَبَلَّغْتُكُمْ رَسُولَاتِ رَبِّي، وَنَصَحْتُ لَكُمْ، فَإِنْ تَقَبَّلُوا مِنِّي مَا جِئْتُكُمْ بِهِ، فَهُوَ حَظُّكُمْ فِي الدُّنْيَا وَالْآخِرَةِ، وَإِنْ تَرَدُّوهُ عَلَيَّ أَصْبِرُ لِأَمْرِ اللَّهِ حَتَّى يَحْكُمَ اللَّهُ بَيْنِي وَبَيْنَكُمْ

“Benim, dediklerinizi elde etme niyetim yok. Ben ne mallarınızı, ne aramızda makam sahibi olmayı ve ne de size

başkan olmayı istemek için size (davetimi) getirdim. Fakat Allah beni size Rasûl olarak gönderdi, bana bir kitap indirdi ve bana sizin için müjdeleyici ve korkutucu olmamı emretti. Ben de size Rabbimin mesajlarını tebliğ ettim, size nasihatte bulundum. Eğer ki size getirdiğimi benden kabul ederseniz, bu, sizin dünyada ve ahirette payınız (ecriniz) olur. Kabul etmezseniz, benimle sizin aranızda Allah hü-küm verinceye kadar Allah'ın emrine sabredeceğim.”¹⁹

Allah (*celle celâluhû*) şöyle buyurmuştur:

قُلْ يَا أَيُّهَا الْكَافِرُونَ. لَا أَعْبُدُ مَا تَعْبُدُونَ. وَلَا أَنْتُمْ عَابِدُونَ
مَا أَعْبُدُ. وَلَا أَنَا عَابِدٌ مَا عَبَدْتُمْ. وَلَا أَنْتُمْ عَابِدُونَ مَا أَعْبُدُ.
لَكُمْ دِينُكُمْ وَلِيَ دِينِ

“De ki: Ey kâfirler! Ben sizin ibadet ettiklerinize ibadet etmem. Siz de benim ibadet ettiğime ibadet etmiyorsunuz. Ben de sizin ibadet ettiklerinize ibadet edecek değilim. Evet, siz de benim ibadet ettiğime ibadet ediyor değilsiniz. Sizin dininiz size, benim dinim de banadır.” (Kâfirun sûresi)

Bu sûrenin iniş sebebi şöyle rivayet edilmiştir:

19 es-Sîratu'n-Nebeviyye, İbn Hişâm, cild: 1, sayfa: 365.

لقي الوليد بن المُغيرة والعاص بن وائل، والأسود بن
المطلب، وأمّية بن خلف رسول الله، فقالوا: يا محمد، هلمّ
فلنعبد ما تعبد، وتعبد ما نعبد، ونُشركك في أمرنا كله،
فإن كان الذي جئت به خيرا مما بأيدينا، كنا قد شَرِكناك
فيه، وأخذنا بحظنا منه; وإن كان الذي بأيدينا خيرا مما في
يديك، كنت قد شَرِكتنا في أمرنا، وأخذت منه بحظك، فأنزل
الله: { قُلْ يَا أَيُّهَا الْكَافِرُونَ } حتى انقضت السورة.

“Velid b. Muğîra, Âs b. Vâil, Esved b. Muttalib ve Ümeyye b. Halef Rasûlullah (*sallallahu aleyhi ve sellem*) ile karşılaştılar ve dediler ki: “Ey Muhammed! Gel, biz senin ibadet ettiğine ibadet edelim, sen de bizim ibadet ettiğimize ibadet et ve seni her işimize ortak edelim. (Bunların neticesinde) şayet senin getirdiğin bizde olandan daha hayırlıysa, bunda sana ortak olur ve bundan alacağımızı alırız. Şayet bizde olan sende olandan daha hayırlıysa, o halde sen bize işimizde (dinimizde) ortak olur ve ondan alacağını alırsın.” Bunun üzerine bu sûre indi.”²⁰ Bir başka rivayette de Kâfirûn sûresinin yanı sıra şu ayetlerin de indiği geçmektedir:

20 Bu rivayet, müfessirlerin şeyhi lakaplı İmam İbn Cerîr et-Ta-berî'nin (*rahimehullah, vefat tarihi: hicrî 310*) meşhur tefsirinde geçmektedir.

قُلْ أَفَعَيَّرَ اللَّهُ تَأْمُرُوْنِي أَعْبُدُ أَيُّهَا الْجَاهِلُونَ وَلَقَدْ أُوحِيَ إِلَيْكَ
وَأِلَى الَّذِينَ مِنْ قَبْلِكَ لَئِنْ أَشْرَكَتَ لَيَحْبَطَنَّ عَمَلُكَ وَلَتَكُونَنَّ
مِنَ الْخَاسِرِينَ بَلِ اللَّهُ فَاعْبُدْ وَكُنْ مِنَ الشَّاكِرِينَ

“De ki: Artık ey Cahiller, bana Allah’tan başkasına ibadet etmemi mi emredeceksiniz? Şüphesiz sana ve senden önceki (peygamber)lere şöyle vahyolunmuştur: Andolsun ki şayet şirk koşarsan, amelin mutlaka boşa gider ve hüsrana uğrayanlardan olursun. Hayır, işte bundan ötürü yalnız Allah’a ibadet et ve şükredenlerden ol.” (Zümer 64-66)

Kâfirun sûresinin bir başka nuzul sebebi olarak İbn Abbas’tan (radiyallahu anh) şu rivayet edilmiştir:

عن ابن عباس: أنهم قالوا لرسول الله صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ: لو استلمت بعض هذه الآلهة لصدقناك، فنزل جبريل على النبي صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ بهذه السورة فيئسوا منه، وآذوه، وآذوا أصحابه.

“(Müşrikler) Rasûlullah’a (sallallahu aleyhi ve sellem) dediler ki: “Şayet bu ilahlardan bazısına (elle veya öperek) dokunursan seni doğrularız.” Bunun üzerine Cibrîl (aleyhisselam) Nebi (sallallahu aleyhi ve sellem)’e bu sûreyi in-

dirdi. Böylece Nebi (*sallallahu aleyhi ve sellem*)’den ümitlerini kestiler ve O’na (*sallallahu aleyhi ve sellem*) ve ashabına (*radiyallahu anhum*) eziyet ettiler.”²¹

Sûrenin doğru bir şekilde anlaşılmasına yardımcı olan iniş sebepleriyle birlikte sûre bize şunu anlatıyor ki; Mekkeli müşriklerin öne sürdükleri şirk olan tekliflerini ve koşmuş oldukları şirk olan şartlarını kabul etmek, her ne kadar da dine dönen bir maslahatı beraberinde getirmiş olsa dahi meşru değildir. Halbuki Nebi (*sallallahu aleyhi ve sellem*) onların bu tekliflerini ve şartlarını kabul etseydi kesinlikle bu işi sadece göstermelik yapar, kalbiyle buna buğzederdi. Ve ne kendisi ne de ashabı saldırıya, işkencelere maruz kalmadan rahat bir şekilde davetini yayabilir, kabul ettirebilirdi. Birazdan buna tekrar değineceğim.

Şu ayetleri ve bu ayetlerle ilgili aktaracaklarımı çok iyi oku kardeşim; Rabbimiz (*celle celâluhû*) şöyle buyuruyor:

وَإِنْ كَادُوا لَيَفْتِنُونَكَ عَنِ الَّذِي أُوحِيَآ إِلَيْكَ لِتَفْتَرِيَ عَلَيْنَا غَيْرَهُ وَإِذَا لَا تَأْخُذُكَ خَلِيلًا. وَلَوْلَا أَنْ تَبْتَنَّاكَ لَقَدْ كَدَّتْ

21 Bu rivayet, İmam Kurtubî’nin (*rahimehullah, vefat tarihi: hicrî 671*) meşhur tefsirinde geçmektedir.

تَرَكْنُ إِلَيْهِمْ شَيْئًا قَلِيلًا. إِذَا لَدَّ قَتَاكَ ضِعْفَ الْحَيَاةِ وَضِعْفَ
الْمَمَاتِ ثُمَّ لَا تَجِدُ لَكَ عَلَيْنَا نَصِيرًا

“Onlar, sana vahyettiğimizden başka bir şeyi yalan yere bize isnat etmen için seni nerdeyse sana vahyettiğimizden saptıracaklar (seni fitneye düşürecekler) ve ancak o takdirde seni dost kabul edeceklerdi. Şayet sana sebat vermemiş olsaydık, andolsun ki neredeyse az da olsa onlara meyledecektin. Ve o zaman biz sana hayatın kat kat (azab)ını, ve ölümün de kat kat (azab)ını tattırırdık. Sonra bize karşı hiç bir yardımcı da bulamazdın.” (İsra sûresi 73-75. ayetler)

Müfessirlerin şeyhi lakaplı İbn Cerîr et-Taberî (rahimehullah) meşhur tefsirinde bu ayetlerin iki iniş sebebini aktarmıştır. Bunlardan birincisi şöyledir:

كان رسول الله صلى الله عليه وسلم يستلم الحجر الأسود،
فمنعته قريش، وقالوا: لا ندعه حتى يلم بأهتنا، فحدث
نفسه، وقال: ما عليّ أن أَلَمَّ بها بعد أن يدعوني أستلم
الحجر، والله يعلم أي لها كاره، فأبى الله، فأنزل الله { وَإِنْ
كَادُوا لَيَفْتِنُونَكَ عَنِ الَّذِي أُوحِيَنا إِلَيْكَ لِتَفْتَرِي عَلَيْنَا غَيْرَهُ }
الآية.

“Rasûlullah (*sallallahu aleyhi ve sellem*) haceru’l esved’e dokunurdu. Kureyş kabilesi O’nu bundan engelledi ve dediler ki: “Muhammed ilahlarımızı tanıyana (kabul edene) dek O’na müsaade etmeyeceğiz.” Rasûlullah (*sallallahu aleyhi ve sellem*)’de içinden şöyle geçirdi: “Haceru’l Esved’e dokunmak için bana müsaade edeceklerse şayet, ilahlarını (görünürde) tanısam ne olur ki! Hem Allah biliyor ki ben onların ilahlarını sevmiyorum.”²² Allah (*celle celâluhû*) (Rasûlullah’ın (*sallallahu aleyhi ve sellem*) bu düşüncesini) kabul etmedi ve şu ayetleri indirdi...”

22 Altını çizdiğim bu sözler üzerinde biraz düşün kardeşim. Rasulullah (*sallallahu aleyhi ve sellem*)’in bu düşüncesi ile şeriatı getirme gayesiyle veya buna bir araç olsun, Müslümanların önü açılsın niyetiyle parlamentoya girip, şeriat düşmanı laik kafirlerin ilahlaştırdıkları Atatürk ilke ve inkılaplarını, demokrasiyi, laikliği, insan özgürlüklerini, beşeri kanunları -istemeyerek ve geçici! bir süreliğine de olsa- tanıyan ve bunların uyarınca hareket edenlerin bu yöntemleri arasında ne fark var! Evet, tek bir fark var ki, Rasûlullah (*sallallahu aleyhi ve sellem*) Allah’ın (*celle celâluhu*) bu ayetleri iner inmez bu düşüncesinden vazgeçti, fakat bu kimseler ise bu düşüncelerini icraata dökmektedirler. Şunu unutma ki kardeşim, şeriatı getirsinler veya buna araç olsun diye bu kimseleri verdiğin oy ile başa geçirmek istersen onlardan bir farkın kalmaz ve sen de bu ayetlerin muhatabı olursun.

Diğer rivayet ise şöyledir:

وذلك أن ثقيفا كانوا قالوا للنبي صلى الله عليه وسلم: يا رسول الله أجلنا سنة حتى يُهْدَى لآلهتنا، فإذا قبضنا الذي يُهْدَى لآلهتنا أخذناه، ثم أسلمنا وكسرنا الآلهة، فهم رسول الله صلى الله عليه وسلم أن يعطيهم، وأن يُوجِّلهم، فقال الله { وَلَوْلا أَنْ تَبْتَنَّاكَ لَقَدْ كِدْتَ تَرْكَنُ إِلَيْهِمْ شَيْنًا قَلِيلًا }

“Sakîf kabilesi Rasûlullah (*sallallahu aleyhi ve sellem*)’e şöyle demişlerdi: “Ey Allah’ın Rasûlü! Bize bir sene müsaade et, ta ki ilahlarımıza hediyeler takdim edilsin. Biz de o hediyeleri alırız, sonra da müslüman olur ve ilahları kırarız.” Rasûlullah (*sallallahu aleyhi ve sellem*) de onlara bu isteklerini vermeyi ve bir sene süre tanımayı istedi. Bunun üzerine Allah (*celle celâluhû*) şöyle buyurdu...”

Bu ayetlerin iniş sebebi ister birincisi, ister ikincisi veya ister her ikisi olsun, gördüğün gibi her birinde dine yönelik bir maslahat bulunmaktadır. Ancak buna rağmen Allah (*celle celâluhû*) bunu “fitne” olarak isimlendirerek, dînî maslahatlar adına şirk bir eylemde bulunmaya ve şirke rıza göstermeye asla müsaade etmemiştir.

c) Rasûlullah (*sallallahu aleyhi ve sellem*) isteseydi, ahlak-sızlığın son doruğa ulaştığı Mekke'de ahlak bayraktarlığı yapar ve kelime-i tevhid'e davetten önce insanları ilk başta ahlak sancağı altında toplayabilirdi. Veya da Rasûlullah (*sallallahu aleyhi ve sellem*) isteseydi, Fars ve Roma imparatorluğuna karşı bir kavmiyetçilik çağrısında bulunur ve insanları ilk başta bir Arap imparatorluğu kurmaya çağırabilirdi. Veyahut Rasûlullah (*sallallahu aleyhi ve sellem*) isteseydi, en başta mazlumlara yardım sancağını dalgalandırarak insanları bu sancak altında toplayabilirdi. Nitekim O (*sallallahu aleyhi ve sellem*), kendisine peygamberlik verilmeden önce Hilfu'l-Fudûl anlaşmasında yer almıştı... İşte kardeşim, Rasûlullah (*sallallahu aleyhi ve sellem*) ilk başta insanları bunlara davet eder ve büyük bir grup oluşturduktan sonra tevhid akidesini anlatabilirdi. Böyle yapsaydı ne kendisi ve ne de ashâbı eziyet görür, böylelikle İslam sıkıntısız, kolay ve hızlı bir şekilde insanlara tebliğ edilebilirdi. Ama bu davanın sahibi Allah (*celle celâluhû*) böyle istememişti...²³

d) Müslüman'a düşen görev, her konuda olduğu gibi İslam'ın hâkim kılınmasında takip edilecek metodun nasıl olması gerektiği konusunda da Allah'a (*celle*

23 Bu maddede söylediklerimi daha geniş bir şekilde İslam şehidi Seyyid Kutub'un (*rahimehullah*) "Yoldaki İşaretler" isimli kıymetli eserinde bulabilirsiniz.

celâluhû) ve Rasûlüne (*sallallahu aleyhi ve sellem*) mutlak manada boyun eğmesi, muhalefet etmemesidir. Eğer ki bu din Allah'ın (*celle celâluhû*) dini ise, o halde Allah'ın (*celle celâluhû*) Rasûlullah (*sallallahu aleyhi ve sellem*) üzerinden bize gösterdiği şekilde bu dinin hâkimiyeti için çalışıp çabalamamız gerekiyor. İslâm'ı hâkim kılmak adına Allah'ın (*celle celâluhû*) yasakladığı yolları kullanarak meşru bir hedefe ulaşmak Müslümanın haddine değildir. Meşru hedeflere ancak meşru yollarla ulaşılır. Müslümanlar birer işçi gibidirler. Nasıl ki bir işçinin görevi sadece patronunun kendisine verdiği işi yerine getirmek olup, bunun dışında başka bir şeyle sorumlu değilse, aynı şekilde Müslüman da sadece Allah'ın (*celle celâluhû*) emirlerini yerine getirmek ve nehyettiği şeylerden de kaçınmakla mükelleftir. Bu çaba ve gayretin semeresi olarak, dilerse Allah (*celle celâluhû*) dünya hayatında ona arzu ettiği şeyi (İslam şeriatının hakimiyetini) nasib eder, dilerse de etmez. Burası Allah'ın (*celle celâluhû*) bilebileceği bir şeydir.

e) Demokratik yolu İslam'ın gelmesi için bir araç olarak görmek tıpkı:

مَا نَعْبُدُهُمْ إِلَّا لِيُقَرِّبُونَا إِلَى اللَّهِ زُلْفَى

“Onlara (ilahlara), bizi sadece Allah'a daha çok yaklaştırsınlar diye ibadet ediyoruz.” (Zümer sûresi 3. ayet) diyen müşriklerin sözüne benzemektedir. Şayet şirk koşturmak hayra ulaşmak için araç olabilseydi, bu ayette bahsedilen müşriklerin Allah'a (*celle celâluhû*) yakınlaşmak amacıyla putlara ibadet edip Allah'a (*celle celâluhû*) ortak koşturmaları reddedilmezdi. Düşün!

Yazının en başında naklettiğim ayetler apaçık gösteriyordu ki şirk, yapılan bütün iyi amelleri boşa çıkarır. Eğer ki şirk, bütün iyi amelleri boşa çıkartıyor ise o zaman nasıl hayra araç olabilir!? Nasıl İslam'ı hakim kılma yolunda bir vesile olarak görülebilir!? Hiç necasetle necaset temizlenir mi!? Rabbimiz (*celle celâluhû*) Kur'anda beyan etmiştir ki, İslam'ın hakim kılınması yolunda uyulması gereken en temel şart, hiçbir şirke bulaşmamak, şirki davaya araç yapmamaktır:

قُلْ هَذِهِ سَبِيلِي أَدْعُو إِلَى اللَّهِ عَلَى بَصِيرَةٍ أَنَا وَمَنِ اتَّبَعَنِي
وَسُبْحَانَ اللَّهِ وَمَا أَنَا مِنَ الْمُشْرِكِينَ

“(Rasûlüm!) De ki: “İşte bu, benim yolumdur. Ben ve bana tabi olanlar basiret üzere Allah'a davet ediyoruz. Al-

lahî bütün noksanlıklardan tenzih ederim! Ve ben ortak koşanlardan değilim.” (Yusuf sûresi 108. ayet)

وَعَدَ اللَّهُ الَّذِينَ آمَنُوا مِنْكُمْ وَعَمِلُوا الصَّالِحَاتِ لَيَسْتَخْلِفَنَّهُمْ
 فِي الْأَرْضِ كَمَا اسْتَخْلَفَ الَّذِينَ مِنْ قَبْلِهِمْ وَلَيُمَكِّنَنَّ لَهُمْ
 دِينَهُمُ الَّذِي ارْتَضَى لَهُمْ وَلَيُبَدِّلَنَّهُمْ مِنْ بَعْدِ خَوْفِهِمْ أَمْنًا
 يَعْبُدُونَنِي لَا يُشْرِكُونَ بِي شَيْئًا وَمَنْ كَفَرَ بَعْدَ ذَلِكَ فَأُولَئِكَ
 هُمُ الْفَاسِقُونَ

“Allah, sizlerden iman edip salih amellerde bulunanlara, kendilerinden öncekileri egemen kıldığı gibi muhakkak onları da yeryüzüne egemen kılacağını, kendileri için seçtiği dinlerini kesinlikle onlar için iktidar yapacağını ve korkularını kesinlikle güvene dönüştüreceğini vâdetti. Çünkü onlar bana ibadet edip/beni tevhid edip hiçbir şeyi bana ortak koşmazlar. Artık bundan sonra kim küfrederse, işte bunlar fasıkların ta kendileridir. (Nûr sûresi 55. ayet)

Rasûlullah (sallallahu aleyhi ve sellem) şöyle buyurmuştur:

إن الله طيب لا يقبل إلا طيبا

“*Muhakkak ki Allah temizdir. Temiz olanı sever.*”²⁴ Bu hadisten şu da anlaşılır ki, Allah (*celle celâluhû*), davet ve iyilikte bulunma araçlarından ancak temiz olanı kabul eder. Nitekim mescid veya medrese yapmak için faizli muameleye girmek veya fakirlere infak etmek için zenginlerin mallarını çalmak, ya da yetim çocuklarının ihtiyaçlarını karşılamak için dul bir kadının zina yoluyla kazanç elde etmesi caiz değildir. Yine Müslümanları hayra teşvik etmek niyetiyle amellerin faziletleri ile ilgili hadis uydurmanın haram olduğunda âlimler ittifak etmiştir.

Ebu'l-Abbas Ahmed b. Abdi'l-halim b. Teymiyye el-Harrânî (*rahimehullah*) şöyle demiştir: “Bir kimseye, Allah’a itaate yardımcı olduğunu zannettiği için haram olduğunu bildiği bir şeyi yapması helal değildir.”²⁵ İbnu'l Cevzî (*rahimehullah*),²⁶ “Telbîsu İblîs” adlı eserinde şunu anlatmıştır: “Adudu'd Devle (adındaki biri) bir cariyeye meylediyordu. Bu cariyeye onun kalbini meşgul ediyordu. Kalbini meşgul edip işinden alıkoyma-

24 Müslim.

25 Mecmûu'l-Fetâvâ, cild:14, sayfa:474.

26 Vefat tarihi: Hicrî 597

sın diye onun boğulmasını emretti” Daha sonra İbnü'l-Cevzî (*rahimehullah*) şöyle devam etmiştir: “Bu tam bir deliliktir. Zira suçu olmadığı halde bir müslümanı öldürmek helal değildir. Böyle bir şeyin caiz olduğuna inanmak küfürdür (kişiyi dinden çıkartır). Bunun caiz olmadığına inanıp da bunu maslahat olarak görmeye gelince, şeriata aykırı olan bir şeyde hiçbir maslahat yoktur.”

Eğer ki, şirkin altında bir derecede olan günahları davete ve iyilikte bulunmaya araç olarak edinmek caiz değilse, ya şirki davet araçlarından bir araç olarak edinmek nasıldır!?

Dolayısıyla kardeşim, tevhidi gerçekleştirmek için şirk araç edinilemez. Şirkle sistemini devirmek için şirke bulaşmak, tevhidi ikame etmek için tevhidi bozacak işler yapmak asla meşru değildir.

Bu şüpheyle alakalı son olarak şunu da bilmen gerekir; Hangi konu hakkında olursa olsun, parlamentoda yapılan herhangi bir kanun, Kur'an ve sünnet dahilinde değil de bu ikisine apaçık ters olan Atatürk ilke ve inkılapları ve insan özgürlükleri esas alınarak yapıldığı için şirkî bir kanun olacaktır. Mesela parlamentoda

içki içilmesini, alınmasını ve satılmasını yasaklayacak bir kanun çıksa, bu kanun İslamî bir kanun olmayıp şirkî bir kanun olacaktır. Zira bu kanun, “Allah’ın hükmü böyle, Allah böyle emrediyor” denilerek değil, Atatürk ilke ve inkılapları esas alınarak çıkarılmıştır. Başka bir ifadeyle bu kanun, şirk temeli üzerine bina edilmiş bir kanun olduğu için şirkî bir kanundur. Aynı sebepten ötürü sağlık ve ulaşım gibi idari konularla alakalı çıkarılan kanunlar da şirkî kanunlardır. Namaz kılan kişinin durumu gibi; şayet namazı sadece Allah rızası için kılıyorsa, onun bu namazı temiz bir namaz olup bundan dolayı ecir alır. Fakat riya (gösteriş) amacıyla, insanlar desinler diye kılıyorsa, yani namazını riya temeli üzerine bina etmişse, bu namaz pis bir namaz olup bu namazından ötürü günah kazanır.

AMELLER NİYETLERE GÖREDİR

Belki şöyle de diyor olabilirsin: “Ben oy atarken, Allah’ın kayıtsız şartsız egemenlik yetkisini parlamenterlere vermeyi, demokratik sistemin yürürlükte kalmasını sağlamayı ve parlamenterlerin yapacağı küfür ve haram eylemlerine ortak olmayı, bunlardan razı olmayı kastederek oy atmıyorum. Oy atarken niyetim sadece ulaşım, sağlık v.b. idari konularda menfaatimize hizmetler sunsunlar diye oy veriyorum. Bu yüzden benim oy vermem şirk olmaktan çıkar. Nitekim Peygamberimiz (*sallallahu aleyhi ve sellem*) şöyle buyurmuştur: “*Ameller ancak niyetlere göredir.*”

En başta sana şunu söyleyeyim: Oy vermenin hükmü konusunda niyeti esas alsak bile, idari konularda kanunlar çıkararak hizmetler sunsunlar niyetiyle oy atman da şirk’tir. Zira az evvel de söylediğim gibi idari konularla alakalı çıkarılan kanunlar da, diğer kanunlar gibi Atatürk ilke ve inkılapları esas alınarak çıkarıldığı için şirkî kanunlardır. Yani bu kanunları çıkaranlar sırf bu yaptıklarıyla şirke girmektedirler. Dolayısıyla bu kanunları çıkarırsınlar diye oy atman/vekalet vermen şirke rıza göstermendir ki, şirke rıza şirk’tir.

Esas cevaba gelecek olursak; eğer ki kardeşim, demokratik seçimlere katılmanın asıl anlamı önceden belirttiğim manalara geliyorsa ve bu manalara geldiğini inkar etmek vakıayı inkar etmek ise, o halde senin bu niyetin veya “şariat gelsin” ya da “şariatın gelmesine bir araç olsun” niyetin bu amelini şirk olmaktan çıkarmaz. Tıpkı içkiyi su niyetiyle içmenin içkiyi içki olmaktan çıkarmadığı ve içen kimseden günahı kaldırmadığı gibi. Her ne kadar da içilen şey, az ya da çok susuzluğu giderecekse de, asıl itibarıyla o “içki” olduğu için bunu su niyetiyle içmek haram hükmünü kaldırmaz.

“*Ameller niyetlere göredir*” hadisine gelince; evet, bu hadis sahihtir, Rasûlullah (*sallallahu aleyhi ve sellem*)’in sözüdür. Ancak bu hadis, İmam Gazali’nin de (*rahimehullah*) “İhyâu Ulûmi’-d-Dîn” isimli eserinde²⁷ dediği gibi taatler ve mübahlar ile ilgilidir, yoksa demokratik seçimlere katılmak gibi masiyetlerle ilgili değildir. Şöyle ki kardeşim, ameller meşru olup olmamaları yönünden 3’e ayrılır:

1) Taatler: Namaz gibi. Şayet kişi namazını ihlas niyeti üzere kılsa, bu niyeti sebebiyle namaz amelinin ecrini alır, fakat riya (gösteriş) niyetiyle kılsa, bu

27 Cild: 4, Sayfa: 388-391.

amelinden ötürü ise ecir alamayıp aksine günah kazanır. Yani taat olan bir iş, kötü niyet ile masiyete dönüşür.

2) Mübahlar: Kokulanmak gibi. Bir kimse sünneti yerine getirme kastı ile Müslümanlara eziyet vermemesi için koku sürünse, bu ameli sebebiyle ecir hak eder. Fakat kızların dikkatini çekmek için sürünse, onun bu niyeti amelini günah'a çevirir. Yani mübah olan işler, kişinin niyetine göre ya taat ya da masiyet olur.

3) Masiyetler: Az evvel de örnek olarak verdiğimiz; mescid veya medrese yapmak için faizli muameleye girmek, fakirlere infak etmek için zenginlerin mallarını çalmak, yetim çocuklarının ihtiyaçlarını karşılamak için dul bir kadının zina yoluyla kazanç elde etmesi bu kısma giren örneklerdir. Bu iyi niyetler, masiyet olan bu işlere tesir etmez, bu işleri masiyet olmaktan çıkarıp da Allah'a yakınlaşma vesilesi haline dönüştürmez.

EHVEN-İ ŞERREYN

Şöyle bir itirazda bulunman da mümkündür: “Ben hiçbir partiyi benimsemiyorum. Bütün partilerin batıl yolda olduklarına inanıyorum. Ancak şöyle bir gerçek var: Ben oy versem de vermesem de bu batıl partilerden biri başa gelecek. Şeriatla yöneten insanların gelmesi ise söz konusu olmayacak. Yani önümde iki şer var. İşte böyle bir durumda; “iki şerden/zarardan en ehveninin/hafifinin alınması” kuralınca bu partilerden Müslümanlara zararı en az ve faydası en çok dokunacak olan birine, yani ehven-i şerreyn'e oy verebilirim.”

Bildiğin gibi ehven-i şerreyn; iki şerden, yani iki caiz olmayan şeyden en hafif olan anlamına gelir. Ve âlimlerimizin de belirttiği gibi iki şerden en ehveni seçilir. Ancak âlimlerimiz bunu söylerken şunun da altını çizmişlerdir ki, bu kural, iki şerrin dışında hayır olan bir alternatifin bulunmaması ve ikisinden birini yapmak zorunda kalınması (yani ikrah veya zaruret'in bulunması) halinde işletilebilir. Hayrın olduğu yerde ise ehven de olsa şerre itibar edilmez. Zira ehven de olsa şer şer'dir, Allah'ın (*celle celâluhû*), “ardına geçme” de-

diği sınırdır. Şer olması hasebiyle hiçbir günah, küçük ve basit görülemez. Hele ki bu şer bir de şirkse bundan fersah fersah uzak durulmalıdır. Dolayısıyla şerlerin yanında bir de hayır varsa veya hayır olmasa bile şerlerin hiç birini yapmadan da olunabiliyorsa, şerrin hafif olanı da yapılamaz.

Peki kardeşim şimdi sana soruyorum: Şer partiler olduklarına inandığın bu partilerden birine oy vermenin dışında hayır olan bir üçüncü alternatif daha yok mudur? Oy kullanmak gibi bütün şirklerden beri olmak, meşru araç ve gerekçeler kullanılarak ve her türlü sıkıntıya, zorluğa karşı sabredilerek ferdi ve genel, gizli ve açık bir şekilde insanları şirk'ten sakındırıp tevhide ve sahih itikada davet etmek, davayı insanlara taşıyacak davetçilerin, ilim talebelerinin ve âlimlerin yetişmesini sağlamak, İslam cemaatinin ferdlerini İslam ahlakıyla ahlaklandırmak, daha genel bir ifadeyle maddi ve manevi hazırlık yapmak,²⁸ gerekirse hicret etmek ve İslam cemaati belli bir güce ulaştıktan sonra da bi'l fiil cihad

28 Allah (*celle celaluhu*) şöyle buyurmuştur: “Onlara (düşmanlara) karşı gücünüz yettiği kadar kuvvet ve cihad için bağlanıp beslenen atlar hazırlayın, onunla Allah'ın düşmanını, sizin düşmanınızı ve onlardan başka sizin bilmediğiniz, Allah'ın bildiği (düşman) kimseleri korkutursunuz. Allah yolunda ne harcarsanız size eksiksiz ödenir, siz asla haksızlığa uğratılmazsınız.” (Enfal sûresi 60. ayet)

etmek alternatifini, yani Rasûlullah'ın (*sallallahu aleyhi ve sellem*) İslam'ı hakim kılma yolunda takip ettiği yol alternatifini tercih etme imkanımız yok mu?

Böyle bir imkanın olmadığını söyleyeceğini hiç zannetmiyorum. O halde kardeşim, hayrın ta kendisi olan bu alternatif mevcut olduğuna göre, menfaatlerin en büyüğü olan tevhidi bırakıp da en büyük mefsedet olan şirki işleyemeyiz. Şer olan partilerden kim başa geçerse geçsin! Şirk parlamentosu, demokrasi meydanı varsın onların olsun! Müslümanlar olarak bize düşen görev, onları şirkleriyle baş başa bırakmak ve hem kendimiz bu tür bir şirkten beri olmak ve hem de başımıza gelebilecek her türlü sıkıntıya rağmen insanları bu konuda bilinçlendirme adına çalışıp çabalayarak demokrasi meydanının dışındaki meydanları onlara bırakmamaktır.

Taberânî'nin²⁹ rivayet ettiği ve Muaz b. Cebel'den (*radiyallahu anh*) aktarılan bir hadisinde Rasûlullah (*sallallahu aleyhi ve sellem*) şöyle buyurmuştur:

أَلَا إِنَّ رَحَى الْإِسْلَامِ دَائِرَةٌ ، فَدُورُوا مَعَ الْكِتَابِ حَيْثُ دَارَ ،
أَلَا إِنَّ الْكِتَابَ وَالسُّلْطَانَ سَيَفْتَرِقَانِ فَلَا تُفَارِقُوا الْكِتَابَ ،

29 Vefat tarihi: Hicrî 360

أَلَا إِنَّهُ سَيَكُونُ عَلَيْكُمْ أَمْرَاءُ يَقْضُونَ لِأَنْفُسِهِمْ مَا لَا يَقْضُونَ لَكُمْ، إِنْ عَصَيْتُمُوهُمْ قَتَلُوكُمْ، وَإِنْ أَطَعْتُمُوهُمْ أَضَلُّوكُمْ»
 قَالُوا: يَا رَسُولَ اللَّهِ، كَيْفَ نَصْنَعُ؟ قَالَ: «كَمَا صَنَعَ أَصْحَابُ عِيسَى ابْنِ مَرْيَمَ عَلَيْهِ السَّلَامُ، نُشِرُوا بِالْمَنَاشِيرِ، وَحُمِلُوا عَلَى الْخَشَبِ، مَوْتٌ فِي طَاعَةِ اللَّهِ خَيْرٌ مِنْ حَيَاةٍ فِي مَعْصِيَةِ اللَّهِ

“Dikkat edin! Muhakkak ki İslam değirmeni dönmektedir. Siz de Kur’anın döndüğü yerden dönün (onun helal kıldığını helal, haram kıldığını haram sayın). Dikkat edin! Şüphesiz ki Kur’an ve sulta (devlet, kanun) birbirinden ayrılacaktır. Siz Kur’andan ayrılmayın. Dikkat edin! Muhakkak ki başınızda, lehinize hüküm vermeyip kendi lehlerine hüküm veren yöneticiler olacak.

Şayet onlara karşı çıkarsanız sizi öldürürler, itaat ederseniz sizi saptırırlar.” (Sahabeler): “Ey Allah’ın Rasûlü! (O zaman geldiğinde) nasıl yapalım?” dediler. Rasûlullah (salallahu aleyhi ve sellem) de şöyle buyurdu: “Meryem oğlu İsa’nın (aleyhisselam) ashabının yaptığı gibi yapın. Onlar ki testereyle biçildiler, kereste üzerine getirildiler. Allah’a (celle celâluhü) itaat üzere ölmek, Allah’a (celle celâluhü) masiyet içersinde yaşamaktan daha hayırlıdır.”

ÂLİMLER BÖYLE DEMİYORLAR!

Şayet derssen ki: “Ama hocalar, âlimler, şeyhler böyle düşünmüyor ve seçimlere katılmakta hiçbir beis olmadığını, hatta ve hatta onlardan kimileri bunun dini bir vecibe olduğunu, seçimlere iştirak edilmediği takdirde vebal altına girileceğini söylüyorlar. Halbuki bu kimseler kendilerini ehl-i sünnet’e nisbet eden, ilim sahibi, mürekkep yalamış, medrese bitirmiş insanlar! Şimdi bunlar yanlış mı düşünüyorlar?”

Derim ki: Birilerinin İslamî ilimleri okumuş olması, doğrunun her zaman o kimselerin dediklerinde olduğunu göstermez. Zira hem oy kullanma meselesinde ve hem de daha başka meselelerde İslâmî ilimleri okumuş olduklarını söylediğin kimselerin dediklerinin tam aksini belirten kendileri gibi ilim sahibi ve ehl-i sünnet’e mensub başkaları da bulunmaktadır. Eğer meselen “ehl-i sünnet’e mensub âlimler” ise ben de sana, ehl-i sünnet çizgisini takip eden, özellikle de Arap beldelelerinde bulunan ve Allah’ı kayıtsız şartsız egemen olarak kabul etmeyen sistemlerle barışık olmadıkları için de ya zindanlarda mahpus olan ya İslam düşmanı

kâfirlere karşı savaş verilen ortamlarda, o zor şartların bulunduğu cihad sahalarında yaşayan ya da sistem tarafından tehdit altında olan, bütün bunlar sebebiyle de televizyonlarda konuşulmaması, meşhur gazete ve dergilerde yazıları yayınlanmayan, bu mübarek dava uğrunda birçok bedeller ödemiş ve halen de ödemeye devam eden kendi âlimlerimi ileri sürebilirim. Ve böylece mesele çıkmaza girer. Dolayısıyla hakkın ölçüsü, Kur'an ve sahih (uydurma ve zayıf olmayan) sünnetten başkası değildir. Şu söz ne kadar da doğrudur:

إنما يعرف الرجال بالحق ولا يعرف الحق بالرجال: “Adamlar (âlimler) ancak hak ile bilinir (doğrulanır veya hatalı kabul edilir), hak, adamlar ile bilinmez.”

Evet kardeşim, Kur'an ve Sünnet'te ilmin ve âlimin övüldüğü bilinen bir husustur. Ancak âlimleri öven Kur'an ve sünnet, aynı zamanda kimi âlimleri de yermiş, insanları bu kimselerden sakındırmıştır. Sözü uzatıp da seni fazla sıkmamak için bunu gösteren sadece bir hadis nakletmekle yetineyim.

Rasûlullah (*sallallahu aleyhi ve sellem*) şöyle buyuruyor:

إِنَّ أَخَوْفَ مَا أَخَافُ عَلَى أُمَّتِي الْأُمَّةِ الْمُضِلُّونَ

“Ümmetimin hakkında en çok korktuğum şey saptırıcı imamlardır.”³⁰

İmam, önder, lider, hoca, âlim, ama saptırıcı!

BU KADAR İNSAN YANLIŞ MI DÜŞÜNÜYOR?

Eğer ki: “Senin gibi düşünen kaç kişi var! Şimdi bu kadar insan yanlış düşünüyor da sen ve senin gibiler mi doğruyu söylüyorsunuz” dersen sana şunları söylerim: Hak her zaman çoğunluğun yanında değildir. Nitekim Allah (*celle celâluhû*) bazı ayetlerinde çoğunluğu yererek, bazı ayetlerinde de peygamber ve ona tabi olanların azlığını belirterek bu hakikate vurgu yapmıştır. Bu ayetlerinden birinde şöyle buyurmuştur:

وَإِنْ تَطَّعَ أَكْثَرَ مَنْ فِي الْأَرْضِ يُضِلُّوكَ عَنْ سَبِيلِ اللَّهِ إِنَّ
يَتَّبِعُونَ إِلَّا الظَّنَّ وَإِنْ هُمْ إِلَّا يَخْرُصُونَ

30 Bu hadisi, Ahmed, Taberânî ve İbn Asâkir (*Allah hepsine rahmet etsin*) rivayet etmiştir. Ve hadis âlimlerimiz, bu rivayetin “sahih” olduğunu belirtmişlerdir.

“Şayet yeryüzünde olan kimselerin çoğuna tabi olursan seni Allah'ın yolundan saptırırlar. Onlar ancak zanna uyarlar, sadece tahminde bulunurlar.” (En'am sûresi 106. ayet)

Sahabenin önde gelenlerinden Abdullah b. Mesud (radiyallahu anh) şöyle demiştir:

الجماعة ما وافق الحق وإن كنت وحدك

“Cemaat (hak taife), tek bile olsan hakka uygun olandır.”

Salih selefimizin âbidlerinden Fudayl b. İyad (rahimullah) da şöyle söylemiştir:

لا تستوحش من الحق لقلّة السالكين، ولا تغترّ بالباطل
لكثرة الهالكين

“Uyanların azlığı nedeniyle haktan uzak kalma. Helak olmuş/sapıtmış insanların çokluğu nedeniyle de batıla aldanma.”

Aman ha kardeşim, sakın ola ki: “insan bi kağıt parçasına evet mührü basarak şirke mi girermiş” diyerek, Allah'ın (celle celâluhû) rütbesini başkalarına vermek

anlamına gelen bu eylemi basite alma. İnsanların hafife aldığı nice günahlar var ki, Allah (*celle celâluhû*) katında o günahlar büyük bir suçtur:

“Siz onu basit zannediyorsunuz. Halbuki o, Allah’ın yanında büyük bir şeydir.” (*Nur sûresi 15. ayet*)

BİTİRİRKEN

Seçimlere katılmakta bir sakıncanın olmadığına dair ileri sürülen şüphelerden en yaygın olanlarına değindim. Belki zihninde bunların dışında, bazı ayet ve hadislere dayandırdığın başka şüpheler de olabilir. Veyahut birileri sana bazı ayet ve hadisler okuyup bunlardan bazı çıkarımlarda bulunarak seçimlere katılmakta dinen hiçbir beis olmadığını söyleyebilir. Eğer ki kardeşim, böylesi önemli bir meselede hak tek bir taneyse ve buraya kadar aktardığım ayet ve hadisler -gördüğün gibi- başka taraflara çekilemeyecek kadar meseleye ışık tutuyorsa, o halde oy kullanılabileceğine dair dayandığın veya başkası tarafından sana zikredilen ayet ve hadisler, aslında bu anlama gelmemekte, Allah (*celle celâluhû*) ve Rasûlü’nün (*sallallahu aleyhi ve sellem*) kastettiğini ifade etmemektedir. Eğer böyle olsa, o zaman oy mese-

lesiyile ilgili buraya kadar zikrettiğim ve anlamları gayet açık olan ayet ve hadisleri nereye koyacağız? İslam tarihinde baş göstermiş ehli sünnet muhalifleri olan Hariciler, Mu'tezile, Mürcie, Kaderiyye, Cehmiyye ve benzeri sapık fırkalar da, kendilerini İslam'a nisbet etmelerinin çok doğal bir sonucu olarak batıl görüşlerini Kur'ândan ve sünnetten öne sürdükleri delillerle meşurlaştırmışlardı. Şimdi bu fırkalar görüşlerini kendilerince Kur'an'a ve sünnete dayandırdıkları için doğruya mı isabet etmiş oldular?

İşte burada akla hemen Âl-i İmran sûresinin 7. ayeti geliyor. Bak Rabbimiz ne buyurmuş:

هُوَ الَّذِي أَنْزَلَ عَلَيْكَ الْكِتَابَ مِنْهُ آيَاتٌ مُحْكَمَاتٌ هُنَّ أُمُّ الْكِتَابِ وَأُخَرُ مُتَشَابِهَاتٌ فَأَمَّا الَّذِينَ فِي قُلُوبِهِمْ زَيْغٌ فَيَتَّبِعُونَ مَا تَشَابَهَ مِنْهُ ابْتِغَاءَ الْفِتْنَةِ وَابْتِغَاءَ تَأْوِيلِهِ

“Sana kitabı (Kur'an'ı) indiren odur. Onun (Kur'an'ın) bazı ayetleri muhkemdir ki, bunlar kitabın anasıdır/esasıdır. Diğer bir kısmı da müteşabihtir. Kalplerinde eğrilik bulunanlar, (insanları hak'tan saptırarak) fitneyi istedikleri ve onu (hevalarına uygun olarak) tevil/tefsir etmek için ondan müteşabih ayetlere tabi olurlar/bunun peşine düşerler...”

Bu ayette, Kur’ân ve ona tabi olarak sünnetin, biri muhkem diğeri de müteşabih olmak üzere iki kısım olduğu belirtilmiştir. Müfessirlerin ifade ettiğine göre müteşabih; manası açık olmayan, birden çok anlama çekilmeye müsait, ucu açık olan anlamında olup, muhkem ise; manası gayet açık olup, başka bir manaya ihtimali olmayan, anlamak için başkaca araçlara ihtiyaç duymayan, kendi kendine yeten anlamına gelir. İşte kardeşim Allah (*celle celâluhû*) bu ayetinde, müteşabih nasları (ayet ve hadisleri) muhkem naslar çerçevesinde anlamak yerine, muhkem nasları göz ardı ederek müteşabih naslara yönelen ve bu naslardan hevasına uygun anlamlar çıkartan kimseleri yermekte ve onları, kalplerinde eğrilik/hastalık/arıza bulunan kimseler olarak nitelemektedir.

Dolayısıyla kardeşim, seçimlere katılmanın dinen büyük bir cürüm olduğu ile ilgili zikrettiğim muhkem ayet ve hadisleri göz ardı edip de, samimi olarak ve hakkı bulma isteğiyle biraz düşündüğünde veya sorup soruşturduğunda doğru anlamlarını Allah’ın izniyle göreceğin bu müteşabih ayet ve hadislere yönelmek, başka bir tabirle müteşabih olan bu ayet ve hadisleri muhkem olan ayet ve hadisler ışığında anlamamak, kalp hastalığının bir neticesi ve Rasûlullah (*sallallahu aleyhi ve sellem*)’in şu hadisine muhatap olmaktır:

فَإِذَا رَأَيْتُمُ الَّذِينَ يَتَّبِعُونَ مَا تَشَابَهَ مِنْهُ فَأُولَئِكَ الَّذِينَ سَمَّى
اللَّهُ فَاحْذَرُوهُمْ

“Kur’ândan müteşabih ayetlere tabi olanları/bunun peşine düşenleri gördüğünüz zaman işte bunlar Allah’ın (celle celâluhû), “onlardan sakının” diye isimlendirdiği (nitelendirdiği) kimselerdir.”³¹

Hem demokratik seçimlere katılma meselesi hakkında ve hem de bunun gibi üzerinde şiddetli tartışmaların yaşandığı meseleler hakkında sana nasihatim şudur: Eğer ki dünya hayatından sonraki kabir ve ahiret hayatının mutlu ve mesut olmasını istiyor ve batıl, sapık, bidat bir inanç sebebiyle azaba çarptırılmak istemiyorsan, o halde her kafadan bir sesin çıktığı, her ağzı olanın konuştuğu şöyle bir atmosferde, belli bir görüşe, mezhebe, cemaate, gruba, tarikata, şeyhe, âlime, hoca efendiye taassup etmeksizin “falanca demişse o doğrudur” düşüncesini zihninden silerek, hakkın her zaman çoğunluğun yanında olmadığına, azınlıkta olan bir topluluğun yanında da olabileceğine inanarak, hiçbir dünyevi çıkarını, hevanı, hevesini, aklını ve mantığını, örf ve adetlerini Allah (celle celâluhû) ve Rasûlü’nün (sallallahu aleyhi ve sellem) dediklerinin önüne geçirmemeyi,

31 Buhari, Müslim, Ebu Davud, Tirmizî, İbn Mâce, Ahmed.

ne bir ayet ne de bir hadis ileri sürerek tamamen akli ve mantığıyla, dünyevî maslahatları öne çıkartarak konuşanların dediklerine baştan hiç iltifat etmemeyi ve Kur’ân ve sahih (uydurma ve zayıf olmayan) sünneti Nebi (*sallallahu aleyhi ve sellem*) tarafından övülmüş salih selefimizin (yani başta sahabe olmak üzere tâbiîn ve tebe-i tâbiîn’in) anlayışıyla anlamayı, onların anladıklarından dışarı çıkmamayı kendine ilke edinerek, kalbini hakka tam olarak açıp samimi bir şekilde Allah’tan (*celle celâluhû*) yardım isteyerek Kur’ân ve sahih sünneti ve bu ikisi üzerinden yapılan çıkarımları okumalı ve dinlemelisin. Şu ayeti sana tekrar hatırlatıyorum:

“Onlar ki sözü dinler ve en güzeline tabi olurlar. İşte onlar, Allah’ın hidayet ettiği (doğruyu gösterdiği) kimselerdir. İşte onlar olgun akıl sahipleridirler.” (Zümer sûresi 18. ayet)

Ve’l-Hamdu lillâhi Rabbi’l-Âlemîn

“(Hud peygamber) dedi ki: Ey kavmim! Ben de bir delilik yok. Fakat ben, alemlerin Rabbi tarafından gönderilmiş biriyim. Size Rabbimin vahyettiklerini iletiyorum ve ben sizin için güvenilir bir nasihatçiyim.” (A’raf 67-68)

“(Ey Muhammed) De ki: Ey insanlar! Ben ancak sizin için apaçık bir uyarıcıyım.” (Hacc 49)